

# SVĚTLO



TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

15. ČÍSLO / XVII. ROČNÍK

10 Kč • 0,40 € / 12,05 Sk

12. DUBNA 2009

## Z obsahu:

### Vyhlášen Rok kněží

Papež Benedikt XVI.  
k členům Kongregace pro  
klérus 16. března 2009  
- strana 2 -

### Obraz Kristovy tváře

Rozhovor s Annou  
Benvenuti z katedry  
středověkých dějin  
univerzity ve Florencii  
- strana 4 -

### Poznat Pána

Homilie Benedikta XVI.  
v chrámě sv. Pavla  
v Luandě 21. března 2009  
- strana 6 -

### Rodné město velké ženy

Nové vykopávky  
v Magdale  
- strana 8 -

### Mučednice věrnosti

#### Svatému otci

Mučednice sv. Markéta  
Clitherow z Yorku na  
východním pobřeží Anglie  
byla pro věrnost Svatému  
otci umučena roku 1586  
rozdrcením  
- strana 9 -

### Pán Ježíš o svých kněžích

Dal jsem vám příklad  
- strana 10 -

### „Skutečně vstal z mrtvých“

Bernward Deneke FSSP  
- strana 12 -



Perugino: Zmrtvýchvstání (1499), Apoštolský palác ve Vatikánu

**T**éma plenárního zasedání Kongregace pro klérus, které jste si zvolili: Misijní identita kněze v Církvi jako vnitřní dimenze trojího poslání (posvěcovat, vyučovat, spravovat) umožňuje několik úvah užitečných pro práci v těchto dnech a pro bohaté plody, které jistě přinese. Jestliže celá Církev je misijní a jestliže každý křesťan mocí křtu a birmování takřka ex officio (KCP 1305) přijímá poslání hlásat veřejně víru, pak služebné kněžství se i z tohoto hlediska odlišuje od křesťanského kněžství nikoliv pouze, pokud jde o stupeň, ale také ontologicky, pokud jde o všeobecné kněžství. Pro ono první je totiž ustavujícím základem apoštolské poslání: *Jděte do celého světa a hlásejte evangelium všemu stvoření* (Mk 16,15). Tento mandát, jak víme, není prostým pověřením svěřeným spolupracovníkům; jeho kořeny jsou hlubší a je třeba je hledat mnohem dále.

## Vyhlášen Rok kněží

Misijní poslání kněžství se rodí ze svátostného ustanovení Krista jakožto hlavy: nese v sobě v důsledku toho hluboké a úplné sepětí s onou církevní tradicí, která se formovala jako apoštolský způsob života. Ten spočívá v účasti na obzvláště intenzivním duchovním „novém životě“, na „novém životním stylu“, který ohlásil Pán Ježíš a který si apoštolové osvojili. Vkládáním biskupských rukou a posvěcující modlitbou Církve se kandidáti stávají novými lidmi, stávají se „kněžími“. V tom světle se jeví jasné, že „tria munera“ jsou především dar a pak v důsledku toho také úřad, nejdříve je zde účast na životě a pak také na moci. Jistě, velká církevní tradice správně spojila svátostnou účinnost s konkrétní existenciální situací jednotlivého kněze a tak jsou přiměřeně zajištěna legitimní očekávání věřících.

Ale toto správné vymezení nauky nezmenšuje nijak tendenci k mravní dokonalosti, která by se měla v kněžském srdci přesvědčivě zabydlet.

Právě proto, abych podpořil toto směřování kněží k duchovní dokonalosti, od které především závisí jejich služba, rozhodl jsem se vyhlásit zvláštní „Rok kněží“, který potrvá od 19. června 2009 až do června 2010. To souvisí se 150. výročí smrti svatého faráře arského Jana Marii Vianneye, pravého vzoru pastýře ve službách Kristova stáda. Bude záležitostí vaší kongregace, aby ve spojení s diecézními biskupy a s představenými řeholních společností podporovala a koordinovala různé duchovní a pastorační iniciativy, které se projeví jako vhodné k pochopení trvalé důležitosti misijního poslání kněze v Církvi a v současné společnosti.

Poslání kněze, jak vyplývá z tématu vašeho plenárního zasedání, se rozvíjí „v Církvi“. Tato církevní, vnitrospolečenská, hierarchická a doktrinální dimenze je absolutně nevyhnutelná pro každé autentické poslání a zaručuje její duchovní účinnost. Čtyři uvedené aspekty musí být vždy chápány ve vnitřním vzájemném vztahu. Poslání je „církevní“, protože nikdo nehlásá ani nepřináší sám sebe, nýbrž vnitřně a skrze své vlastní lidství si musí být každý kněz vědom, že přináší světu někoho Jiného, samotného Boha. Poslání musí být „vnitrospolečenské“, protože se rozvíjí v jednotě společenství a jen druhotně má také relevantní aspekt sociální viditelnosti. Tyto aspekty na druhé straně vyplývají z důvěrného společenství s Bohem, k němuž je kněz povolán, aby v něm byl plně zakotven, aby mohl vést svěřené duše s pokorou a důvěrou na setkání s Pánem. Konečně dimenze „hierarchická“ a „doktrinální“ zdůrazňují důležitost církevní disciplíny (termín souvisí s pojmem discipulus – učedník) a vědecké formace, která, pokud jde o teologii, se netýká jen přípravného období, ale musí být permanentní.

**J**iž několikrát jsme viděli, že ze všech čtyř evangelistů tím nejdůležitějším realistou a dokumentaristou je Jan. Dokonce i jeho úvod ke zprávě o Ježíši Kristu není jen vzletnou mystickou vizí, ale nejvýstižnějším konstatováním božské identity věčného Slova i velkých problémů, na jaké narazil, když do vlastního přišel, a svoji ho nepřijali. Není proto divu, že svatý dokumentarista, který nám přesně zaznamenal nejdůležitější podrobnosti Ježíšovy smrti, nám podal také nejpřesvědčivější důkaz jeho zmrtvýchvstání. Je to škoda, že dosud nedošlo k tomu, aby byl definitivně opraven chybný překlad nejdůležitější věty v jeho zprávě o návštěvě prázdného hrobu. Co tam učedník spatřil? Zatímco rubáš ležel netknutý na místě, kde bylo položeno tělo, rouška z tváře neležela, nýbrž zachovala si tvar, jaký měla, když ovíjela Pánovu hlavu. To představuje

jasné svědectví, že Ježíš opustil své plátno i hrob sám v oslaveném těle, které prošlo plátnem jako zavřenými dveřmi a zanechalo přitom na něm, tak říká

## Editorial

jíc, dokumentární zápis o svém umučení i zmrtvýchvstání.

Můžeme to směle tvrdit, protože tento trvalý hmatatelný dokument se nám zvláštním Božím řízením zachoval dodnes, ačkoliv nese na sobě stopy opakovaných pokusů o jeho zničení ohněm. I když se Jan o tom nezmiňuje, těžko předpokládat, že by byli s Petrem odešli od hrobu a zanechali tam ono vzácné plátno napospas. Je to ta nejvzácnější relikvie, která je nejen předmětem naší oprávněné úcty, ale je také nevyčerpatelným zdrojem našeho poznání a vypovídá také o nepřekonatelné moudrosti Boží prozívatelnosti, která nám ho při-

pravila a zanechala. Vykupitelské utrpení a smrt Božího Syna si zaslouží, aby byly tyto okolnosti co nejdokonaleji zdokumentovány. Je to pozoruhodné, že právě současná doba, která zakládá své sebevědomí na rozvoji vědy a pokrok lidského poznání staví do protikladu k víře, kterou pokládá za jakési berličky, jimiž si vypomáhá nevědomost, dostává k dispozici prostředky, které jí umožňují číst, identifikovat a ověřovat tuto jedinečnou dokumentaci o Boží přítomnosti na zemi. Vědecké argumenty zde tuto víru nejenže nevyvracejí, ale obdivuhodně potvrzují. Snad u žádného objektu se nesešlo tolik rozličných a opravdu různorodých vědních oborů jako právě u výzkumu Turínského plátna. Dva tisíce let stará relikvie je svedla všechny nejen k pozoruhodné spolupráci a shodě, ale také k vzájemné podpoře a důslednosti.

*Pokračování na str. 13*

Vědomí radikálních společenských změn posledních desetiletí musí mobilizovat nejlepší síly Církve k zajištění formace kandidátů pro tuto službu. Především musí stimulovat trvalou péči pastýřů o své vlastní spolupracovníky jednak tím, že kultivují své vlastní skutečně otcovské vztahy, jednak tím, že pečují o jejich ustavičnou formaci, především o jejich doktrinální profil. Misijní poslání má své kořeny obzvláště v dobré formaci, rozvíjené ve spojení s nepřerušovanou církevní tradicí, bez zlomů a bez pokusů o narušení souvislosti. V tomto smyslu je důležité podporovat u kněží, a to především u mladé generace, správné přijímání textů II. vatikánského koncilu interpretovaných ve světle celého souboru církevní nauky. Naléhavě se

*Pokračování na str. 12*

## Den Páně

Zamyšlení nad liturgickými texty  
dnešní neděle

**Dosud nevěděli, že podle Písma  
musí vstát z mrtvých.**

Musíš si přivstat, chceš-li být svědkem události v den největšího zlomu lidských dějin. Zbožné ženy by tě neměly zahanbit. Ještě za tmy se chystají k Ježíšovu hrobu. Vidíš na nich, jak opravdová láska přemáhá bolest a strach. Přidruž se k té, která spěchá napřed. Po nejdělsí a nejsmutnější sobotě se Marie Magdalská nemůže dočkat, kdy bude moci vyjít za město a vrátit se na místo, kde leží její Pán. Této ženě jde o více než o obřadní pomazání, na které v pátečním spěchu zbylo málo času. Především chce být u toho, koho miluje. Neumí si představit, že by byla jinde než tam, kde je Pán. Zkušenost srdce jí napovídá, že láska, kterou v sobě chová, musí mít své pokračování, i když rozum ještě nemůže pochopit, jaké.

Ale skutečnost, že hrob je prázdný, se netýká jenom jí. Pomyslí především na apoštolů. Proč běží právě pro Petra a pro Jana? Jestliže Petr se po Pánově odchodu stává podle jeho odkazu hlavou společenství, pak Jan je jeho srdcem. Proč by mu jinak Pán svěřil svou Matku? Magdalská již dříve v Janovi vytušila spřízněnou duši, jednu mezi všemi, se kterou může nejspíš sdílet to, co cítí a prožívá.

Divíš se, že čím více se tito dva apoštolové blíží k zahradě na Kalvárii, tím více se zrychluje jejich krok? Jestliže Janovi nakonec ani nestačíš, není to jen pro jeho mládí. I on spěchá podobně jako Marie především na křídlech lásky hledat svého Pána, na jehož srdce mohl položit svou hlavu. Jaká by to byla láska, která by nechtěla být na místě první?

Nahlédni s Janem do otevřeného hrobu. Pohled do prázdného prostoru prosvětleného prvními paprsky velikonočního jitra překonává to, co slyšel od Marie. Z toho, co spatřil, je více než zřejmé: z hrobu nebylo vyneseno mrtvé tělo. Plátno, do kterého v pátek spěšně zavinuli Pána, zůstává nerozložené na místě, kam Pána položili. Jestliže tu Ježíš není, musel vyjít sám a musel vyjít jako živý.

Jan nemá odvahu vstoupit do hrobu, jako by se bál, že naruší ten ohromující důkaz, ale nemá ani odvahu vyslovit to, co si myslí.

Ustup spolu s ním stranou a uvolni místo Petrovi s vědomím, že právě jemu přísluší, aby na toto slavné místo vstoupil jako prv-

ni ze všech svědků. I on zůstává ohromen. Jak zvolna a těžce se rodí velikonoční radost! Není lehké přijmout skutečnost, že ta překvapující prázdnota je ve skutečnosti svědectvím největšího daru. Je těžké ho pochopit právě pro jeho nesmírnost, která se vymyká veškeré dosavadní lidské zkušenosti. Ale proč by nás Bůh nemohl obdarovat darem větším, než jsme schopni pochopit?

Petrě a Jane, vy jste to nečekali? Tři roky vás Ježíš připravoval na tento veliký okamžik. Byla to jedna z těch věcí, kterou vám říkal zcela otevřeně: *Vám je dáno znát tajemství nebeského království.*<sup>(1)</sup> Jen si vzpomeňte, co vám řekl, když jste sestupovali z hory po Pánově proměnění: *abyste nikomu nevypravovali, co jste viděli, dokud Syn člověka nevstane z mrtvých.*<sup>(2)</sup> Nepoučoval vás pak, když jste chodili po Galileji: *Syn člověka bude vydán lidem do rukou a zabijí ho, ale za tři dny po své smrti vstane.*<sup>(3)</sup> Nevzal si vás cestou do Jeruzaléma stranou a neřekl vám: *Hle, jdeme do Jeruzaléma a Syn člověka bude vydán velekněžím a učitelům zákona. Odsoudí ho k smrti, vydají ho pohanům a budou se mu posmívat a plivat na něj, zbijí a zabijí ho, ale po třech dnech vstane.*<sup>(4)</sup> Mohl Ježíš mluvit jasněji?

Proč mlčíte?

Jak je zřejmé, ani oni z toho nerozuměli ničemu<sup>(5)</sup>, jeho slova jim připadala jako plané řeči<sup>(6)</sup>. Uvědom si proto jednu věc: že jsi schopen nechápat a nevnímat i tu nejjasnější Ježíšovu řeč. Odmítavý postoj tvé přirozenosti a tvých návyků může být tak silný, že *budeš ušima poslouchat, a nepochopíš, očima budeš hledět, a neuvidíš.*<sup>(7)</sup> Co to znamená? Otevřít se velikonoční víře znamená zapomenout na sebe a přijmout všechno překračující Boží moc. Boží dary nemůžeš chtít pojmut do své omezenosti, ale naopak, pro jejich nesmírnost se musíš jimi nechat uchvátit a vstupovat do nich s pokorou jako do tajemného hrobního prostoru. Odvykni si spoléhat jen na jistotu svých soudů, na hranice svých měřítek, na svá lidská přání, ale ustavičně se ptej: *Můj Pane, slyším tě tak, jak mám slyšet? Vidím tak, jak mám vidět? Chápu tak, jak mám chápat?*

Můj Ježíši, uděl mi milost, ať odcházím od tvého slavného hrobu poučen, že nikdy nemohu být dost pokorný. Mám-li ti porozumět, musím pochopit, že sám od sebe nejsem schopen pochopit vůbec nic.

Bratr Amadeus

<sup>(1)</sup> Mt 13,11; <sup>(2)</sup> Mk 9,9; <sup>(3)</sup> Mk 9,13;

<sup>(4)</sup> Mk 10,33-34; <sup>(5)</sup> Lk 18,13; <sup>(6)</sup> Lk 24,11;

<sup>(7)</sup> Mt 13,14

## Liturgická čtení

### 1. čtení – Sk 10,34a.37-43

Petr se ujal slova a promluvil: „Vy víte, co se po křtu, který hlásal Jan, událo nejdříve v Galileji a potom po celém Judsku: Jak Bůh pomazal Duchem Svátým a moci Ježíše z Nazareta, jak on všude procházel, a protože Bůh byl s ním, uzdravoval všechny, které opanoval ďábel. A my jsme svědky všeho toho, co konal v Judsku a v Jeruzalémě. Ale pověsili ho na dřevo a zabili. Bůh jej však třetího dne vzkřísil a dal mu, aby se viditelně ukázal, ne všemu lidu, ale jen těm, které Bůh předem vyvolil za svědky, totiž nám, kteří jsme s ním jedli a pili po jeho zmrtvýchvstání. On nám přikázal, abychom to hlásali lidu a se vši rozhodností dosvědčovali: To je Bohem ustanovený soudce nad živými i mrtvými. O něm vydávají svědectví všichni proroci, že skrze něho dostane odpuštění hříchů každý, kdo v něho věří.“

### 2. čtení – Kol 3,1-4

Bratři! Když jste s Kristem byli vzkříšeni, usilujte o to, co pochází shůry, kde je Kristus po Boží pravici. Na to myslíte, co pochází shůry, ne na to, co je na zemi. Jste přece už mrtví a váš život je s Kristem skrytý v Bohu. Ale až se ukáže Kristus, náš život, potom se i vy s ním ukážete ve slávě.

### Evangelium – Jan 20,1-9

Prvního dne v týdnu přišla Marie Magdalská časné ráno ještě za tmy ke hrobu a viděla, že je kámen od hrobu odstraněn. Běžela proto k Šimonu Petrovi a k tomu druhému učedníkovi, kterého Ježíš miloval, a řekla jim: „Vzali Pána z hrobu, a nevíme, kam ho položili.“ Petr a ten druhý učedník tedy vyšli a zamířili ke hrobu. Oba běželi zároveň, ale ten druhý učedník byl rychlejší než Petr a doběhl k hrobu první. Naklonil se dovnitř a viděl, že tam leží pruhy plátna, ale dovnitř nešel. Pak za ním přišel i Šimon Petr, vešel do hrobky a viděl, že tam leží pruhy plátna. Rouška však, která byla na Ježíšově hlavě, neležela u těch pruhů plátna, ale složená zvlášť na jiném místě. Potom vstoupil i ten druhý učedník, který přišel k hrobu první, viděl a uvěřil. Ještě totiž nerozuměli Písmu, že Ježíš musí vstát z mrtvých.

**Kéž skutečnost  
Kristova vzkříšení  
naplní Vaše srdce radostí  
a upevní nás ve společenství víry!  
Pokoj a radost Vítěze nad smrtí  
přeje redakce Světla.**

## Obraz Kristovy tváře

*Dějiny a ikonografie dokazují, že předloha s charakteristickými rysy Turínského plátna je známá především na Východě od nejstarších dob až do XIII. století. Rozhovor s Annou Benvenuti z katedry středověkých dějin univerzity ve Florencii.*

„Z historického hlediska se neodvážuji zasahovat do otázky autentičnosti Turínského plátna. Nestavím se ani do role jeho příznivců ani odpůrců. Velice respektuji, co na toto téma řekli chemici, fyzikové, anatomové a paleontologové. Kladu jejich výroky přísně pod vědecký drobnohled. Mrzí mě, že kdykoliv tito vědci přinesou nějaký důkaz o věrohodnosti, agnostici ho automaticky odmítají. Musím říct, že když před dvaceti lety analýzy karbonových testů měly dokázat, že jde o středověký falzifikát, měla jsem dojem, jako by určitá, nikoliv podružná část katolického světa se zbavila velkého břemene.“

Anna Benvenuti, řádný profesor středověkých dějin na florentské univerzitě, nepoužívá vzletných slov. Zabývá se již mnoho let náboženskými jevy křesťanského světa, kultem světců a uctívání ostatků. Je členem třicetičlenného kolektivu Italské společnosti historiků středověku. Napsala *Dějiny Turínského plátna*, ve kterých vyslovila pochybnosti o serióznosti testů v Oxfordu, Tucsonu a Curychu. Pochybnosti, které nebyly dodnes vyřešeny. Turínského plátno provokuje stále nevysvětlitelné odmítavé reakce u „osvícených“ intelektuálů a historiků. I když o něm nic neví a nikdy nestudovali tento předmět, je pro ně předem falzifikátem a basta. Je třeba naopak si klást otázky týkající se toho objektu zatíženého tajemstvím. Neboť, a toho si musíme být vědomi, to, co vidíme v Turíně, je negativ a nikdo nedokáže vysvětlit, jak vznikl.

Z toho důvodu se mnozí domnívají, že Annu Benvenuti je třeba zařadit do okruhu katolí-

ků. „Zda jsem katolička, nebo ne, to je moje věc. Etikety se dávají na kelímky s marmeládou, nikoliv na oči, jinak konec známosti. V tomto smyslu mě zaujal poslední dokument BBC o Turínském plátně. Kromě toho, že je nudný a zcela mu schází hierarchický řád vyprávění, který je nutný pro pochopení celé věci spolu s vysvětlením, co vlastně bylo pochybného v předchozích analýzách, nicméně autoři filmu v zemi, která je tak vysloveně protipapežská, zjistili, že existují pravé i falešné výsledky týkající se datování plátna. Právě ti vědci, kteří kdysi pokládali plátno za falzifikát, se vracejí ke svým vlastním krokům. A to je samo o sobě dobré.“

*Ve vašem spisu před deseti lety bylo mnoho kritiky, že vědci nevali v úvahu dědictví historiků, ikonologů a historiků umění o blízkých souvislostech Turínského plátna.*

Príspevek historických disciplín vnesl přinejmenším pochybnosti a otrásl jistotami, které vědci předkládali. Je to vklad, který dokumentární film BBC ocenil. Ale otrěsným faktem z roku 1988 bylo, že vědci opomenuli to, co je nezbytné pro jejich kompetenci: bylo obecně známo, že akumulace karbonu na látce je vyšší než na těle nebo



Anna Benvenuti

na kameni. Stačilo udělat srovnání s případem, který existoval již dříve: byl zde případ egyptské mumie uchovávané v muzeu v Manchesteru, pro kterou karbonový test přinesl výsledky s obrovským časovým rozdílem, pokud šlo o karbon na samotném těle a karbon na látce, ve které bylo zabaleno. Teprve po očištění pomocí enzymů daly testy přijatelné výsledky. Tento postup byl při testech v roce 1988 zcela ignorován. To je udivující, protože věda se dělá tak, že se výsledky vždy srovnávají s výsledky předchozích případů.

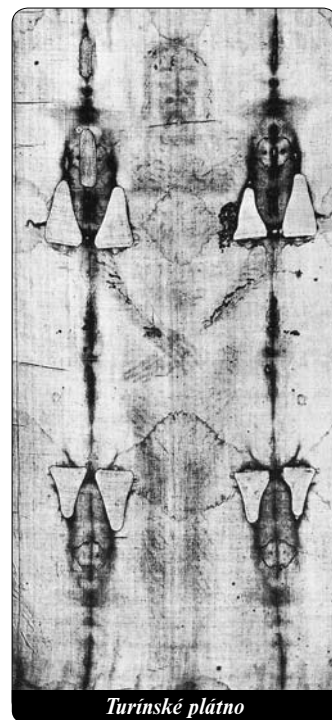
Otázka, která vznikla, zněla, zda útržek plátna, který byl analyzován, odpovídá charakteristikám použitelným pro datování. Plátno je objekt, který cestoval, byl pošpiněn, prodělal požáry, líbali ho věřící a přenášeli tak na plátno jiné kvantitativy karbonu. Tato kumulace mohla silně ovlivnit datování. Ale v roce 1988 padl jako neodvolatelný výrok názor, že jde o středověký falzifikát. Byla jsem si jista, že jde o záměrnou režii nepřátele Církve. A to mě velmi rozlobilo. Problém byl v podstatě tento: bylo třeba se především držet souvislosti mezi tím, co jsem dosud definovala, abych

dokázala to, co se skutečně stalo, že totiž plátno ovlivnilo umění a mělo svůj ohlas v rituálech již v VI. století. Bylo prostě třeba konstatovat, že existuje velmi stará tradice a tato tradice má důsledky, které je možno doložit ikonograficky.

*Můžete nám uvést konkrétní příklady vztahu mezi vzorem a objektem plátna?*

Řečeno prostými slovy: pozorování obrazu na plátně vytvořilo model, který se velmi rozšířil.

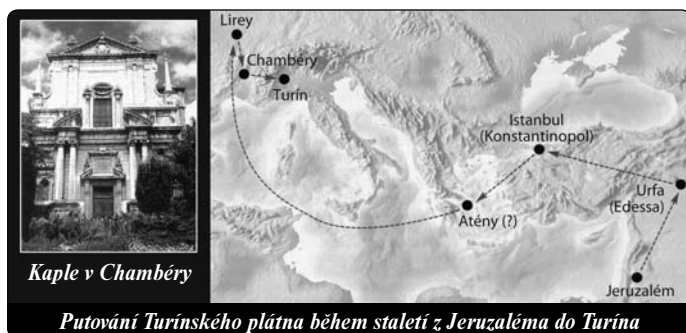
Stačí si uvědomit zvláště významný ikonografický prvek: nakloněná podpěra pro nohy na kříži. Naklonění takového



Turínského plátno

prvku v byzantské tradici vyvolalo představu kulhavého muže. Toto přesvědčení se opravdu rozšířilo evidentně po pozorování plátna. Jisté je, že stopa na Turínském plátně odpovídá muži, který má jednu nohu kratší. Jedna noha byla natažena na druhou, aby mohly být spolu přibity na kříž. Opakované pozorování tohoto obrazu vytvořilo dojem, jako by Ježíš byl kulhavý.

Je možno uvést další příklad. V prvních staletích byl Ježíš zobrazován jako Dobrý pastýř s dětskou tváří. Pak od určité doby se věci změnilly, protože se začíná



Kaple v Chambéry

Putování Turínského plátna během staletí z Jeruzaléma do Turína

širit idea obrazu, který vznikl jakoby zázračně. Chci tím říct, že od určité doby svět tvůrců obrazů nabyl přesvědčení, že existuje pravá Kristova podoba. Od Ježíše Pastýře se přešlo k Ježíši s dlouhými vlasy, s vousem a typickou kadeřavou vlnkou na čele. Jiná otázka je, jak se zrodil tento ikonografický prvek. Opět tu máme případ, že jde o pozorování plátna: typické rysy vtisknuté do plátna nám ukazují krev vytekoucí ze žíly ve tvaru obrácené trojky: jsou anatomicky doloženy a jsou vtisknuty do plátna. Je to něco, co bylo zcela cizí lékařské středověké kultuře. Středověk neznal technické otázky římského křížování. Proto je také vyloučeno, že by středověký falzifikátor při tvorbě obrazu o tom mohl něco vědět. To je také případ přibíjení ruky na kříž nikoliv v dlaní, jak je to běžné ve středověké ikonografii, ale v zápěstí. Hřeb zaražený mezi zápěstní kůstky jednak zajišťoval stabilitu ukřížovaného těla, jakou přibítí v dlaní nezajišťovalo, a měl navíc ten efekt, že zasáhl střední nerv, který způsobil skrčení palců. Když se podíváme na obrazy muže z plátna, napočítáme u něho jen čtyři prsty. Palec není vidět, protože jsou skrčeny.

**Podle vás tedy samo pozorování obrazu na plátně vylučuje možnost středověké falzifikace?**

Přesně tak. Představme si, že mezi zájemci o falzifikace je někdo, kdo má hypotézu, že v plátně byla zavinuta mrtvola a že jsou zde stopy oběti výslovně ukřížované, aby podle toho vytvořil potřebný falzifikát. V takovém případě by falzifikátor musel vědět, jak vytvořit prvky, které naprosto nemohl znát: středověká lékařská věda až do renesance neměla anatomické znalosti. Tehdy by vůbec nedokázali reprodukovat do nejmenší podrobnosti rány způsobené římským bičováním spolu s podlitinami způsobenými kůstkami anebo kovovými předměty na dŕtkách. Nebo by bylo velmi obtíž-



**Rukopis Pray s vyobrazením ukládání Ježíšova těla do hrobu, Národní knihovna v Budapešti**

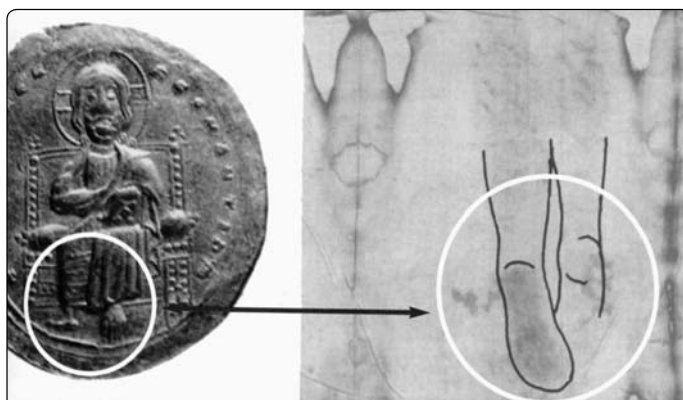
né představit si příčnou kládu a reprodukovat její stopu na těle od nesení „patibula“, které ve středověku nikdo nepředpokládal, protože se soudilo, že vertikální i horizontální trámy kříže byly pevně spojeny do jednoho předmětu. Nemohli by si také představit výtok krve z předloktí se dvěma typy různého naklonění, jak je to zcela zřetelně ze stop na plátně, což svědčí o změně polohy odsouzeného během křížování. A jak si mohl falzifikátor představit sražení krve v pánevní oblasti v důsledku polohy

„jako v kolébce“ během transportu ke hrobu? Nebo oteklina na tváři a na nosu a vůbec ona realistická nahota, kterou středověk nepoužíval ani v tom nejnaturalističtějších zobrazování? Jak je vidět, o realistickém datování nám pomáhají otevřít oči nejen dějiny umění, ale i dějiny medicíny.

Připomeňme si, že všechny výzkumy těchto podrobností začaly teprve díky fotografiím Seconda Pii v roce 1898. Odtud začíná poznání fyziologických charakteristik, které středověk vůbec neznal.

**Existuje dokument zvláštního významu týkající se toho, co bylo řečeno?**

Nesporně je to *Rukopis Pray*, nejdůležitější dokument, přechovávaný v Národní knihovně v Budapešti, protože je to první spis napsaný v maďarštině. Na něm je vyobrazení *Ukládání do hrobu*. Pozice Krista je přesně taková jako na plátně. Je zde vidět také ruce, které mají jen čtyři prsty jako muž na plátně, což jsme si již vysvětlili. Tento obraz také dokládá, že jeho autor mohl vidět plátno nebo je-



**Byzantská tradice ve své ikonografii měla představu kulhavého muže**



**Dobová kresba u příležitosti přenesení plátna do Turína v r. 1578**

ho kopii. Kopii plátna bylo totiž několik. Velký význam má skutečnost, že kresba je z roku 1192, tedy sedmdesát let před datováním podle karbonových testů. A to není všechno: na této kresbě je vidět čtyři znamení ve tvaru *L*. Tento fakt je zajímavý, protože, tyto znaky jsou také na Turínském plátně a byly způsobeny požárem, a to dřívějším, než oním významným v roce 1532 v Chambéry, a také stopy skládání na čtyři díly.

**Co je tedy nového v reportáži BBC, pokud jde o datování?**

Především prostor pro historický a ikonografický výzkum. Tím, že se přiznává přínos významných historiků, byl položen důraz na Roberta de Clari, autora důležitých svědectví o pádu Konstantinopole v roce 1204. Kronikář ve svých pamětech popisuje také kostel Panny Marie v Blakermai v Konstantinopoli, kde církevní autority vystavovaly věřícím každý pátek „plátno, ve kterém byl zavinut náš Pán“. De Clari také popisuje, že plátno bylo vystavováno „ve vzpřímené poloze, aby věřící mohli spatřit postavu našeho Pána“.

Mimochodem, dokument BBC také ukazuje, jak někteří američtí vědci rekonstruovali zařízení, které v Konstantinopoli používali pro demonstraci plátna. A také jak si vysvětlit stopy po skladech plátna pro demonstraci. Tyto sklady právě vznikly díky zařízení pro demonstraci plátna. Z toho můžeme vyvodit, že plátno bylo průběžně veřejně vystavováno. To všechno se dělo ještě předtím, než se dostalo do Evropy. A je možno se domnívat, že současně se do Evropy dostaly i kopie plátna, což nám umožní vysvětlit fakt, že jedno plátno bylo vystavováno v Paříži a jiné v Besançonu. Jedno z nich se dostalo do Turína. Je jisté, že turínské nemá charakteristiky kopie. Je totiž vědecky dokázáno, že nemohlo být namalováno. Je to velké tajemství. ▶

► **Co ještě víme o osudech plátna, než přišlo do Savojska?**

Náš Robert de Clari mezi jiným píše, že „žádný Řek ani Francouz neví, co se s plátnem stalo po dobytí města“. Pokud jde o jeho svědectví, vždy se připomíná, že není možno je pokládat za definitivní důkaz. To plátno, které viděl v Konstantinopoli, mohla být také kopie. V té době bylo totiž kopií mnoho a podle byzantské spirituality se kopiím přikládal stejný význam jako originálu.

Je zde také svědectví známé jen z pozdějšího přepisu, které vypráví, že despota Teodor Angelus informoval papeže Inocence III., jak křižáci uloupili z Konstantinopole obrovskou kořist. Zatímco Benátčané uloupili poklady zlata a stříbra, Francouzi si odnesli především relikvie svatých a „plátno, do kterého byl po smrti před zmrtvýchvstáním zavinut náš Pán Ježíš Kristus“. Podle tohoto dopisu plátno bylo určitou dobu v Aténách. Pak po několika letech Otto de la Roche, athénský kníže, daroval katedrále svatého Štěpána v Besançonu relikvii, která od té doby začíná být definitivně oním „rubášem“. V roce 1349 bylo plátno v katedrále poškozeno při ničujícím požáru, a od té doby se názory historiků různí: jedni se domnívají, že bylo zničeno a nahrazeno kopií, která pak byla přenesena do Livrey, a to Janou de Vergy, vdovou po Geoffroyovi de Charny, který se mohl chlubit svým patronátem nad chrámem v tomto městě. Po jednom století, plném církevních sporů, sdílelo plátno osud pánů de Charny. Roku 1435 se dostává do vlastnictví Savojských a v roce 1502 Filibert II. přenesl relikvii do Chambéry do rekonstruované kaple, kde se stala cílem mnoha poutníků. Ovšem i zde 4. prosince 1532 propukl požár, který zničil sakristii, ale dva Francouzi přenesli stříbrnou schránku s rubášem do bezpečí. Žár způsobil částečné roztavení schránky a na některé části dopadly žhavé kapky a propálily otvory, které po



Turinské plátno

dvou letech opravily mnišky svaté Kláry. V roce 1578 bylo plátno dopraveno do Turína, protože Emanuel Filibert Savojský chtěl vzdát poctu kardinálu Karlu Boromejskému a poděkovat mu tak za ochranu při strašné epidemii moru. A právě spojitost se svatým biskupem milánským zahájila období velké úcty. Tu nijak nezměnila kritika Kalvína ani později Voltaira, kteří naopak způsobili, že v katolickém světě umlkly projevy nevíry vůči rubáši. Vědecká fáze začíná v roce 1898 u příležitosti velké výstavy posvátného umění, již se Secondo Pia účastnil svými fotografiemi, které vyvolaly velkou debatu o tajemném Turinském plátnu.

**Vrátíte se po deseti letech a po opětovném otevření případu k tomuto tématu?**

Právě na to pomyslím. Také v této věci existuje mnoho předpokladů a málo opravdu vědeckého ducha, založeného na srovnávání výsledků různých vědeckých disciplín. Kdo se v těchto letech nepřipojil k teorii popíračů, byl preventivně zařazen na stranu katolíků a svaté plátno bylo hozeno na hromadu iracionálních pověr vzniklých falzifikací podle požadavků převahy víry nad rozumem. Povinná dezinformace, s jakou se prezentuje „případ rubáš“ v těchto letech, se na něho dívá jako na falzifikát z doby, ve které má kolébku údajně všechna náboženská mystifikace. Díky poslednímu dokumentu BBC se otevřela nová spirála výzkumů v této oblasti, která nicméně stále zůstává tajemstvím. Uvidíme.

Z 30giorni 6/7 2008

přeložil -lš-

## Poznat Pána

Homilie Benedikta XVI. v chrámě sv. Pavla v Luandě 21. března 2009

Jak jsme slyšeli, synové Izraele si řekli jeden druhému: *Pospěšme si poznat Hospodina*. Dodávali si důvěry těmito slovy, když viděli, že se topí ve strádání. Ta na ně dopadla – vysvětluje prorok –, protože žili v nevědomosti o Bohu. Zajisté, byl to dokonce on sám, který jako dobrý lékař odkryl ránu, aby se hojila. A lid se rozhodl: *Pojďme, vraťme se k Hospodinu*. *On nás zranil, on nás uzdraví* (Oz 6,1). Tim způsobem se mohly setkat lidská bída a Boží milosrdenství, které nehledá nic jiného, než aby se ujalo ubohých.

Vidíme to vyjádřeno na stránkách evangelia: *Dva lidé vstoupili do chrámu, aby se modlili*. Odtud jeden *odešel ospravedlněn, druhý však nikoliv* (Lk 18,10.14). Ten poslední vyložil před Bohem všechny své zásluhy, jako by si z něho chtěl udělat dlužníka. Ve skutečnosti necítil, že by potřeboval Boha, i když mu děkoval, že mu dopřál být tak dokonalý a nikoliv jako tento celník. A přece to bude právě celník, který se vrátí domů ospravedlněn. Vědom si svých hříchů, které ho vedou k tomu, aby stál se skloněnou hlavou – ve skutečnosti ho nebe podporuje – očekává všechno od Hospodina: *Bože, buď milostiv mně hříšnému* (Lk 18,13). Tluče na

bránu milosrdenství, která se otevře a ospravedlní ho, *protože – uzavírá Ježíš – kdo se povyšuje, bude ponížen, a kdo se ponižuje, bude povýšen* (Lk 18,14).

### Spolehlivá zkušenost Apoštola

O tomto Bohu bohatém na milosrdenství nám z osobní zkušenosti vypráví svatý Pavel, patron tohoto města a tohoto úžasného chrámu, zbudovaného před padesáti lety. Chtěl jsem zdůraznit dvoutisícileté výročí narození svatého Pavla jemu zasvěceným jubilejním rokem, který právě probíhá, abychom se od něho naučili lépe poznávat Ježíše Krista. Zde je svědectví, které nám zanechal: *Na tuto nauku je spolehnutí a zaslouží si, aby se jí naprosto věřilo: Ježíš Kristus přišel na svět, aby zachránil hříšníky. Já mezi ně patřím na prvním místě. Ale právě proto jsem došel milosrdenství, aby tím Ježíš Kristus na mně jako na prvním ukázal celou svoji shovívavost, já jsem měl být příkladem pro ty, kdo v něho v budoucnosti uvěří a dosáhnou tak věčného života* (1 Tim 1,15–16). A s průběhem staletí počet těch, kteří dosáhli milosti, ustavičně roste. Ty i já patříme mezi ně. Vzdávajme Bohu díky, že nás povolal, abychom vstoupili do tohoto průvodu v čase, abychom postupovali k budoucnosti. Tím, že ná-



sledujeme ty, kteří následovali Ježíše, s nimi následujeme samotného Ježíše, a tak vstupujeme do Světa.

Drazí bratři a sestry, zakouším velkou radost, že se nacházím uprostřed vás, svých společníků na vinici Páně; tu každodenně pečujete a připravujete víno Božího milosrdenství a vyžíváte je na rány svého souženého lidu. (...)

Základem pro život svatého Pavla bylo jeho setkání s Ježíšem, když šel po cestě do Damasku: Kristus se mu zjeví jako oslnující světlo, mluví s ním, získá si ho. Apoštol viděl zmrtvýchvstalého Ježíše, tedy jako člověka v jeho dokonalé postavě. Proto si na něm ověřuje obrácenou perspektivu a vidí tak všechny věci z pozice člověka Ježíše: to, co se mu dříve jevílo jako podstatné a základní, nyní pro něho neznamena více než „odpady“; už to není zisk, ale ztráta, protože nyní se počítá jen život v Kristu (srov. Flp 3,7-8). Nejedná se o prosté dozrávání Pavlova „já“, ale o smrt sobě samému a zmrtvýchvstání v Kristu; zemřela v něm jedna forma života a narodila se v něm nová s Ježíšem zmrtvýchvstalým.

### Poznat Pána

Moji bratři a přátelé, *pospěšme si poznat Pána* zmrtvýchvstalého! Jak víte, Ježíš, dokonalý člověk, je také náš pravý Bůh. V něm se Bůh stal viditelným pro naše oči, aby nám dal účast na svém božském životě. Tímto způsobem je v něm zahájena nová dimenze bytí, života, do kterého je integrována také hmota a skrze který povstává nový svět. Toto je kvalitativní skok v univerzálních dějinách, který Ježíš dokonal místo nás a pro nás. Ale jak ho konkrétně dosáhne lidská bytost, aby změnila svůj život a pozvedla ho k Nejvyššímu? Každý z nás ho dosáhne skrze víru a křest. Proto tato svátost je smrt a zmrtvýchvstání, transformace do nového života, a to do té míry, že každý pokřtěný může

### MUSLIMOVÉ STOJÍ ZA PAPEŽOVÝM POSTOJEM

Šejk Munir, který je velkým muftím v Kamerunu, prohlásil: „Vše, co řekl Svatý otec o HIV, AIDS a kondomech, to velice vítáme. Je to také v souladu s našimi svatými spisy. Osobně jsem mu k tomu gratuloval. Papež bere Afriku a lidi její kultury vážně.“

### MOSKEVSKÝ PATRIARCHA VYSLOVIL SVOU SOLIDARITU S PAPEŽEM

Moskevský patriarcha Kyryll I. dal zveřejnit prohlášení k polemikám, které zazněly proti papeži v souvislosti s jeho postoji ke kondomům. „Není správné pokládat kondomy za ochranné prostředky proti AIDS. Ochrana nespočívá ve vnější ochraně, nýbrž ve správné etické výchově a v rozumném životním způsobu, jak to učí také pravoslavná církev.“

řít s Pavlem: *Nežiji již já, ale žije ve mně Kristus* (Gal 2,20). Žiji, ale již ne jako já. Jistým způsobem jsem zbaven svého já a jsem integrován do většího Já; mám tedy své já, ale přetvořené a otevřené pro druhé skrze své ponoření do Jiného: v Kristu získává svůj nový životní prostor. Co se tedy s námi stalo? Pavel odpovídá: Stali jste se jedním v Kristu Ježíši (srov. Gal 3,28).

### Cenná historická zkušenost

A skrze toto naše kristifikované bytí díky Duchu Svatému se krok za krokem uskutečňuje zranění Těla Kristova v průběhu dějin. V tomto okamžiku bych se rád vrátil o 500 let zpět do roku 1506 a dalších, kdy v těchto zemích, které tehdy navštívili Portugalci, bylo založeno první přisaharské křesťanské království,



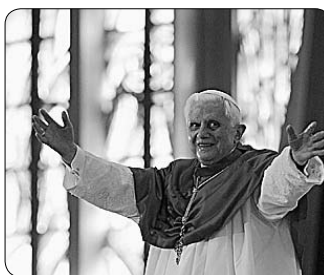
### AMERICKÝ BADATEL V OBLASTI AIDS PROTI KONDOMŮM

Renomovaný americký vědec Edward Green z Harvardské univerzity se plně postavil za výroky papeže Benedikta XVI. 25 let výzkumu AIDS ukázalo, že zvýšené používání kondomů nepřineslo žádný pokles počtu případů infekce AIDS. Naopak, používání těchto prostředků vede k riskantnímu způsobu života. Je to jako používání slunečního krému, aby se mohla prodloužit doba pobytu na slunci.

Green vede centrum pro studium národů a jejich rozvoje a věnuje zvláštní pozornost prezervativům jako prostředkům plánování rodiny v Africe. Šíření kondomů nesleduje cíl ochrany, nýbrž finanční zájmy výrobců. To vedlo k propagandě kondomů jako ochranných prostředků, uvedl americký odborník.

*Kath-net*

a to díky víře a díky určení krále Dom Alfonza I. Mbemba-Nzinga, který vládl od uvedeního roku 1506 až do roku 1543,



kdy zemřel. Království zůstalo oficiálně katolické od XVI. až do XVIII. století s vlastním vyslancem v Římě. Vidíte, jak dvě rozdílná etnika, domorodé a portugalské, mohla najít v křesťanském náboženství základnu porozumění a přičinila se, aby toto porozumění trvalo dlouho a aby rozpory, a ty zde byly, i těžké, přesto nerozdělily dvě království! Opravdu, křest působí, že všichni věřící jsou jedno v Kristu.

### Povinnost hlásat Krista

Nyní je na vás, bratři a sestry, abyste ve stopách oněch heroických a svatých Božích hla-

satelů obětovali zmrtvýchvstalému Kristu své spoluobčany. Tolik z nich žije ve strachu z duchů, z nečistých sil, o kterých věří, že je ohrožují, jsou dezorientovaní, jsou ochotni odsoudit děti z ulice, a to i starší, protože – jak říkají – jsou to čarodějové. Kdo se může na ně obrátit a oznámit jim, že Kristus přemohl smrt a všechny tyto temné moci (srov. Ef 1,19-23; 6,10-12)? Někdo namítne: „Proč je nenechat na pokoji? Oni mají svou pravdu, a my také svou. Snažme se žít v pokoji, nechejme každého takového, jaký je, aby se realizoval nejlepším způsobem své vlastní totožnosti.“ Jenže jestliže jsme přesvědčeni a ověřili jsme si, že bez Krista je život neúplný, že mu chybí realita – a to dokonce základní realita –, musíme být také přesvědčeni, že nikomu nekřivdíme, jestliže mu představíme Krista a umožníme mu nalézt tímto způsobem také pravou totožnost, radost, že jsme našli život. Zajistě, musíme to udělat, je to naše povinnost, nabídnout všem tuto možnost, jak dosáhnout věčného života.

Ctihodní a milovaní bratři a sestry, povězme jim jako izraelskému národu: *Pojďme se k Pánu. On nás zranil, On nás uzdraví. Pomozme lidské bídě setkat se s Božím milosrdenstvím. Pán z nás učinil své přátele, daroval se nám, svěřuje nám své Tělo v Eucharistii, svěřuje nám svou Církev. Musíme tedy být skutečně jeho přáteli, mít s ním jedno citění, chtít to, co chce On, a nechtít to, co On nechce. Ježíš sám řekl: *Jste moji přátelé, jestliže konáte to, co vám přikazuji* (Jan 15,14). To ať je náš společný úkol: konat společně jeho svatou vůli: *Jděte do celého světa a hlásejte evangelium všemu stvoření* (Mk 16,15). Objměme jeho vůli, jak to udělal svatý Pavel: *Hlásat evangelium (...) je moje povinnost a běda mi, kdybych nehlásal evangelium* (1 Kor 9,16).*

*Bollettino Vaticano*  
Mezititulky redakce Světa

**M**arie z Magdaly patří k nejvýznamnějším ženám Nového zákona. Pravděpodobně zůstala neprovdaná, protože se nesetkáváme se jménem jejího manžela (jako např. u Marie Kleofášovy), nýbrž je uváděn název jejího rodiště. Ježíš z ní vyhnal sedm zlých duchů, což nemusí znamenat nemorální život, ale také nemoci. Jelikož patří k těm ženám, které ze svého majetku pečovaly o Ježíše, byla zřejmě majetnou občankou města, snad vedla obchod s rybami. Ale nejvýznamnější u této ženy je skutečnost, že byla první svědkyní zmrtvýchvstání.

### Magdala v době Ježíšově

Na severozápadním břehu Genezaretského jezera se nacházejí trosky starověkého města Magdaly. V dobách Ježíšových to bylo významné město s kvetoucím rybářstvím. Bylo známé svým přístavem a loděnicí. Dnes patří toto biblické město františkánům a není zatím ještě přístupné veřejnosti.

I když Marii Magdaléně patří v evangeliu určitá priorita (je zde jmenována 14x), je tím více překvapující, že jejímu rodnému městu byla zatím věnována tak malá pozornost.

Židovský historik Josephus Flavius nazývá toto místo řeckým názvem Taricheae – slaná ryba. Snad je to poukaz na produkci solených ryb, která byla hlavním zdrojem příjmů pro obyvatele města. Semitská forma jména zní Migdal Nunaya, což znamená „Rybářská věž“. Součástí vykopávek je skutečně ruina věže.

### První vykopávky

Františkáni Vergilio Corbo a Stanislao Loffredy začali s archeologickým průzkumem v letech 1971–1977. Tehdy byly odhaleny zbytky malého domu s pěti stupni a sedmi dórskými sloupy. Podle profesora Ehud Netzera, vedoucího izraelského archeologa, jedná se o zby-

## Rodné město velké ženy

### Nové vykopávky v Magdale

ky domu, který chránil pramen pitné vody pro město. Kanál v jeho bezprostřední blízkosti sváděl vodu do čtyřhranné nádrže. Snad to byla nádrž pro rituální koupele „mikveh“. Nádrž však mohla být součástí zásobování města vodou. Mohla to být ovšem i nádrž pro ryby. Tyto otázky řeší 36letý františkán Stefano Luca z Bari.

### Nové vykopávky

První aktuální vykopávky byly provedeny ve dnech 22. června až 15. prosince 2007. Šlo přitom především o doplnění dřívějších výzkumů: sloupy kolem někdejší hlavní ulice, Cardo Maximus se sítí rozvětvených vedlejších ulic, promyšlené termální zařízení a zbytky byzantského kláštera. V jednom komplexu byla objevena mozaiková podlaha z různobarevného mramoru.

Velký zájem probudil komplex domu. Jak se ukázalo, stála zde vodní věž a k ní napojený vodovod. Nález mincí z doby židovského povstání proti Římanům (66–70) hovoří o původu tohoto domu.

Proti vchodu začíná cesta směřující na východ. Tam našli archeologové bloky, které asi tvořily pec. Má polokruhovitou formu a sloužila asi k tavení kovů. To může souviset s tragický-

mi událostmi prvního povstání. Josephus Flavius situoval sídlo rebelů v Galileji právě do Magdaly. Odtud odjeli na 230 lodích směrem k Tiberiadě.

Magdala byla poražena. Josephus Flavius popisuje, jak Římané pod vedením Titovým dobyli město za cenu velkého krveprolití. V bitvě na jezeře zahynulo 6500 Židů. „Galilejské moře“ se zbarvilo krví. Na hladině plavalo tisíce mrtvol. 6000 obyvatel města bylo zajato a odvedeno k císaři Neronovi, který je prodal do otroctví.

Při čištění dna vodní nádrže našli archeologové v blátě arballos – malou nádobu s uchem k přechovávání aromatických látek a olejů. Předběžné analýzy obsahu na univerzitě v Terstu mluví o směsi olejových substancí ze slunečnice nebo lískového ořechu s jinými látkami, snad šafránem.

Východním směrem byla odhalena dlážděná cesta decumanus, která spojuje střed se severní částí města. Tam byly nalezeny předměty kuchyňského zařízení, pánve, sklenice, džbány a vazy. Pak také mlýnek na obilí, kotvy a kruhy k řetězům a kovové předměty ve formě hřebíků a spon. Všechny nálezy ukazují na souvislost se střední a pozdější římskou periodou. Našli se herodiánské mince a 18 ří-



Ikona s vyobrazením sv. Marie z Magdaly

ských mincí z let 49–66 po Kr., přitom dvě dobře zachovalé Trajánovy drachmy a dva Hadriánovy denáry.

Pokud jde o byzantský klášter, našly se z tohoto významného objektu zbytky po zemětřesení v roce 363. Od 13. století bylo místo opuštěno. Můžeme říci, že architektura Magdaly měla typický městský charakter. I přes blízkost moře mělo město vlastní systém zásobování vodou. Bylo zde mnoho obchodů. Někteří odhadují počet obyvatel na 40 000.

### Magdala se probouzí k novému životu

Během prací mohl být obnoven fragment mozaiky, která představuje loď s vesly a plachtami. Tento jedinečný obraz lodí z prvního století pochází z mozaikové podlahy. Obraz odpovídá staré lodi, která byly v roce 1986 nalezena na břehu jezera.

Vzhledem k tomu, že poutníci ve čtvrtém století navštěvovali baziliku vybudovanou nad domem Marie Magdalské, počítá projekt „Magdala“ s vybudováním nové baziliky.

Spolu s františkány se hledá cesta, jak integrovat archeologické prvky tohoto projektu a zpřístupnit brzy ruiny návštěvníkům.

Kamenní svědkové svědčí o významném městě, které mělo i svůj hypodrom. Důležitější však je, že je to město „apoštolky apoštolů“, jak nazval sv. Hippolyt svědkyni, která mohla prohlásit: „Viděla jsem Pána!“

Z *Betendes Gottes Volk* 1/2009  
přeložil -lš-



Trosky kdysi významného starověkého města Magdaly



**M**arkéta se vdala v roce 1571 za řezníka Clitherowa.

Tři roky po svatbě konvertovala z anglikánské církve ke katolické víře a otevřela svůj dům katolickým kněžím, aby zde mohli slavit mši svatou. Od roku 1585 však platil zákon proti jezuitům, kněžím a „neposlušným osobám“. Když se katolický kněz zdržoval na půdě království nebo někdo mu poskytl úkryt nebo pomoc, pokládalo se to za „vlastizradu“ a „těžký zločin“.

V té době byl katolický kněz Hugh Taylor odsouzen k roztržení na čtyři kusy, a to jen z jediného důvodu: že se zdržoval v Anglii.

Markéta se tím nedala zastrašit a přechovávala v tajné skrýši bohoslužebná roucha a nádob pro mši svatou. Spoléhala na působení a sílu Ducha Svatého a radila se v té věci se svým zpovědníkem, zda k tomu potřebuje manželův souhlas. Dostala od faráře Musha odpověď, že k tomu, aby splnila povinnost vůči Bohu, nepotřebuje povolení. Poslouží to i ochraně samotného manžela, když o tom nic neví. Ten byl anglikánem, nekonvertoval a Markéta Clitherow to respektovala. Její syn Henry byl v kněžském semináři na pevnině.

V podkrovní světnici Markétina domu se konalo vyučování dětí. Při jedné domovní prohlídce vtrhla patrola do domu, jednomu chlapci svlékli šaty a hrozili mu bitím. Chlapec se k smrti polekal a prozradil tajný prostor. Hlídká vítězoslavně vytáhla nalezaná roucha a předměty. Markéta, přítomní lidé a děti byli odvezeni. Celkem 35 osob.

S ohledem na rodinu odmítla Markéta soudní přelíčení. „Bylo by to pro mě horší než tisíc smrtí, kdyby kohokoliv z nich přivlekli, aby proti mně vypovídal.“

Na Velký pátek 1586 byl přečten ortel smrti: Smrt „peine forte et dure“ – rozdrčení.

Soudce Clench přečetl text: „Budete v nejhlubší části vězení položena nahá na zem a bu-

## Mučednice věrnosti Svatému otci

*Mučedníky pro Kristovu víru kati rozřezávali, kamenovali, křížovali, upalovali, roztrhávali, otravovali jedem, probodávali. Svatou Markétu Clitherow z Yorku na východním pobřeží Anglie umučili tak, že byla rozdrčena. Stalo se to v roce 1586 a Markétě bylo tehdy 30 let. Papež Pius XI. ji v roce 1929 prohlásil za blahoslavenou a Pavel VI. ji v roce 1970 svatořečil.*

de na vás naloženo tolik závaží, kolik jen unesete. Tak máte zůstat tři dny bez jídla a bez pití kromě kousku chleba a vody a třetí den s rukama a nohama přivázanýma k fošným a položena na špičatý kámen budete rozdrčena.“

Markéta Clitherow odpověděla vlídně: „Pokud tento rozsudek odpovídá vašemu svědomí, modlím se, aby Bůh pro vás připravil lepší osud. Děkuji vám za to z celého srdce.“

Přátelé se pokoušeli ji zachránit. Čtyři ženy ze sousedství byly pověřeny, aby vyšetřily, zda není těhotná. I radní se jí vyptávali, ale ona nic určitého nevěděla a nechtěla tím zatížit své svědomí, zda nosí v sobě dítě, nebo ne.

Pak se ji pokoušeli anglikánští duchovní přemluvit, aby odpadla od katolické víry, ale marně. Když byl určen den její smrti, prožila Markéta šok: „Nyní cítím slabost svého vlastního těla, které se třese, ačkoliv můj duch se těší.“

Punčochy a boty obdržela její nejstarší dcera a mělo to znamenat, aby kráčela ve stopách své matky ve službě Bohu. Nakonec byla poprava zkrácena na jeden den. V poslední noc se modlila Markéta ve vězení Tyburn na kolenu až do tří hodin ráno. Sama si ušila rubáš, aby tak chrá-

nila svůj stud. Modlila se ustavičně, aby vytrvala až do konce a zvítězila v tomto boji a opustila svět spravedlivě pro Boží slávu a slávu katolické církve.

V pátek na svátek Zvěstování Panny Marie 1586 přišli soudci v 8 hodin ráno a viděli, že Mar-



Sv. Markéta Clitherow

kéta nemá jako vdané ženy čepce, ale má vlasy svázané stuhou jako nevěsta před svatbou. Bylo najato několik katů, aby provedli popravu. Napřed se anglikánský pastor ještě jednou pokusil ji zachránit. Navrhl jí, že se budou spolu modlit a to by mohl být důkaz, že se přiklonila ke státní církvi. Markéta to odmítla. „Mohu se modlit za královnu, ale s vámi a s královnou se nemohu modlit ani jedno Amen.“

Pak klekla a modlila se za Svatého otce, za kardinály a všechny duchovní, za všechna křesťanská knížata a zvláště za anglickou královnu, aby jí Bůh dopřál návrat do katolické církve a aby po tomto smrtelném životě obdržela radosti nebes. „Vyprošuji duši Jejího majestátu stejně dobro jako své duši.“

Soudce Vogt, odpovědný za popravu, stál dojat a se slzami v očích u dveří. Jeho zástupce udělal poslední pokus. „Musíte vyznat, že umíráte pro vlastizradu.“ „Ne, můj pane, já umírám z lásky k Ježíši Kristu.“

Pak jí ženy pomohly převléci se do jejího rubáše. Markéta se položila s rouškou na tváři na špičatý kámen pod zády. Kati na ni položili těžkou desku. Markéta ji objala a sepjala ruce k modlitbě, ale kati je uvázali k dalším dvěma deskám. Pak na ni položili těžké závaží. Markéta vykřikla: „Ježíši, Ježíši, smiluj se nad mnou!“ Po patnácti minutách se udusila.

Zátěž byla snata v 15 hodin, v hodinu smrti našeho Pána.

O půlnoci zahrabali kati její tělo do hromady odpadků. Farář Mush se svými pomocníky je pak hledal a našel až po šesti týdnech. Pochovali je mimo město na místě, které dosud nebylo nalezeno.

Markétini synové Henry a William se stali katolickými kněžím, dcera Anna vstoupila do ženského kláštera. Markétina památka se slaví 26. března.

Neuvádíme tuto zprávu, abychom vyvolali kontroverzi s anglikánskou církví, ale abychom ukázali, jak může působit síla zmrtevýchvstání Páně v mučednictví katolické věřící ženy a matky.

Z *Bettendes Gottes Volk* 1/2009  
přeložil -lš-

### OBRANA PAPEŽE

Italští biskupové se rázně postavili proti ustavičným útokům na papeže. Kardinál Bagnasco vyzval k obnovení souladu a smíru. Odmítl všechny urážlivé kritiky a překrucování jeho slov a záměrů, které vyjádřil ve svém vysvětlujícím dopise biskupům. Italské noviny vyslovují dokonce názor, že se jedná o záměrné spiknutí, za kterým stojí zednářské lóže. Tak daleko kardinál Bagnasco nezachází, ale mluví o rozšiřujícím se sekularismu. Názor, že člověk je jen produkt evoluce kosmu, vytváří rozporný názor na lidskou svobodu a důstojnost. To papež odmítá, a je proto terčem všemožných kritik.

Kath-net

# Pán Ježíš o svých kněžích

## DAL JSEM VÁM PŘÍKLAD

Dal jsem svým kněžím příklad, aby Mě měli jako zrcadlo, mohli se ve Mně zhlížet a neměli výmluvy pro nevědomost.

Můj cíl, plán, který jsem měl s nimi, bylo přetvořit je ve Mne. Tak jsem jim dal příklad, ba co víc, živil jsem je svou vlastní podstatou, protože moje spásné a posvěcující učení je sama moje podstata.

Během svého života na zemi jsem se zabýval svými učedníky více než kýmkoliv jiným, protože jsem v nich viděl své budoucí kněze. Byl jsem pro ně živým příkladem pokory, lásky, mírnosti, obětí, jemnosti, pokoje, odpuštění, odříkání atd. atd. Snažil jsem se vždy přikrýt jejich chyby a jejich nedostatky. Dal jsem jim především příklad své nekonečné lásky k Otci, své podřízenosti Otci, aby ve Mně viděli Otce, a neudělal jsem nic, aniž bych se řídil podle svého milovaného Otce.

Toto všechno bylo moje žité evangelium, vyučované krok za krokem, kapku po kapce, den po dni. Tak jsem vyučoval ona kněžská srdce, aby pak po celá staletí ovlivňovala moji církev a moje kněze.

Proč jsem to dělal, proč jsem ze sebe udělal živoucí naléhavý vzor mých budoucích kněží? Nesporně proto, aby Mě napodobovali, aby byli druhým Mnou, rys vedle rysu, ctnost podle ctnosti, heroismus podle heroismu, krev podle krve.

Navíc, tím, že jsem zanechal tento nehynoucí příklad Kněze, Spasitele, samotného Ježíše, chtěl jsem, aby moji kněží, kteří Mě mají představovat, byli přetvoření ve Mne, aby sami dávali příklad duším, přitahovali je, posvěcovali a přiváděli ke spáse.

To byl cíl mojí lásky v plné míře. Především moji kněží: aby měli zrcadlo, ve kterém se mohou zhlížet, vzor k napodobení a posvěcení; a pak duše: tyto du-

še, které jsou moji nejnroučnější touhou, pro jeden důvod, který v sobě zahrnuje všechno ostatní: vidět v těchto duších požehnaný obraz Trojice, obraz, o který se Trojice stará, duše, které miluje a které, aby je mohla spasit, chce vidět oděné do čistoty, jakou měly při svém vzniku.

Onen obraz Trojice, který v sobě nese každá duše, která vyšla od samého Boha se vznešeným cílem vrátit se k Podstatě, která ji stvořila, k jednotě, to je to, co hledám Já a co mají hledat také moji kněží.

Ale aby vedli duše k tomuto jejich cíli, je nutný svatý příklad mých kněží, kněží zcela a dokonale přetvořených ve Mne.

Jen tak budou moci vidět uskutečněnou naději Otce, horoucí požadavek Syna skrze Duchu Svatého, to znamená vidět všechny duše, jak se vrátily k jednotě, jak se staly jednou jedinou věcí ve Mně a v mém Otci, dokonale sjednocené v Trojici.

Kněží musí být a jevit se tím, čím jsem Já; v jejich bytí musí být zřejmé, že jsou jedna jediná věc před tváří nebe i země. Ať myslí na to, že jestliže Já jsem jim dal příklad, udělal jsem to nejen proto, aby Mě reprodukovali sami v sobě, ale aby oni sami byli příkladem pro duše a prodlužovali tak moje poslání na zemi tím, že se přetvoření ve Mne stávají druhým Ježíšem.

Jak by se změnil svět, kdyby kněží byli druhým Ježíšem, dávali příklad a byli zářícím a čistým zrcadlem, ve kterém by se opět mohli zhlížet duše! Tím, že by napodobovaly je, napodobovaly by Mne a dospěly by k uskutečnění modlitby, se kterou jsem se obrátil na Otce, aby všichni byli dokonalí ve Mně.

Ano: ať o tom moji kněží přemýšlejí, následují můj vzor a jsou příkladem vznešených ctností.

Pro mé kněze je nevyhnutelné, aby byli druhým Mnou, aby



Conchita Armida

v jejich svatém, autentickém a pravém příkladu byla oslavována Trojice a dala jim srdce zamilovaná v Bohu, aby ho oslavovali a došli spásy (CC 51, 326-335).

### V míře, v jaké je kněz přetvořen v Krista, pociťuje také urážky, které jsou adresovány jemu

Jestliže moji kněží budou přetvoření ve Mne, budou cítit urážky, kterých se Mi dostává, jako je cítím Já; budou jim působit hlubokou bolest, jakou působí Mně, a jejich úkony dosti učinění ve spojení se Mnou budou čistší, opravdovější a příjemnější mému Otci. Urážky, kterých se dostává mému milovanému Otci, budou odciňovat skrze mé zásluhy a mé prosby ve prospěch duší. Budou mít podíl na mých vzdeších a na oné prosbě a nakonec na mých zásluhách, a to pro jejich přetvoření ve Mne.

Když tedy budou v božském světle poznávat celou zrůdnost hříchů, budou je moji kněží nenávidět, budou pociťovat cizí hříchy vnímavostí, jakou je vnímám Já, budou vždy zakoušet hrůzu z hříchu a přestanou Mě urážet. Jemnost jejich svědomí poroste a čistota jejich srdce Mě bude oslavovat; můj obraz v jejich duši bude jasnější.

Proto je nejen užitečné, ale nutné, by moji kněží pociťovali sami v sobě tuto trpkost, tu největší hořkost mého Srdce, jakou způsobuje hřích. Jaké úkony dokonalé lítosti budu přijímat, kolik slzí a předsevzetí k polep-

šení, kolik obrácení mi připraví útěchu!

Pocit utrpení a urážek, které přijímám, jako by se jich dostalo jim, probudí v mých kněžích horlivost pro duše a prohloubí se citlivost, jakou mají mít pro Mne. A je logické, že když budou druhým Mnou, budou pociťovat lidskou nevděčnost, nevděčnost, jakou Mě hříšníci a vlašné duše zraňují a vrážejí trny do mého Srdce plného lásky.

Je to velká milost pro duše, mít účast na mém utrpení. Je to projev velmi vznešené jednoty lásky, jaký uděluji jen malému počtu duší na zemi. Ale tato milost bude povinná a běžná u mých kněží, kteří budou přetvoření ve Mne, protože když budou druhým Mnou, budou mít podíl a právo na to, co je mé, a jejich odměna v nebi bude velmi velká.

Kromě toho, že budou vděční za toto vyvolení, bude pro mé kněze velmi užitečné pociťovat urážky, jaké Mi způsobuje svět a dokonce i ti, kteří jsou moji, aby rostla jejich láska a jejich obětí a aby vyprošovali odpuštění pro hříšné lidstvo.

Přetvoření ve Mne přinese mým kněžím nevyčísitelné výhody, zvláště pro jejich duše. Protože bolest z urážek, které přijímám a které budou pociťovat jako své vlastní, má zvláštní sílu pro získání milostí z nebe. Víte proč? Pro čistotu lásky, kterou v sobě obsahuje: v ní tvor umírá sám sobě a Já se stávám pro jeho duši přetvářející jednotou, která získává nesmírné milosti. Přestávají hledat sami sebe podle svého přirozeného egoismu, jejich duše se ponoří do Mne, pociťují moji bolest a trpí nadpřirozeně pro urážky, kterých se Mi dostává.

Duši už nezajímají její vlastní bolesti, ale moje, a aby Mě jich ušetřila, za jednu jedinou urážku je ochotna dát život, tisíc životů, kdyby je měla. V takovém případě se zvyšuje božská láska, čistá láska, když se duše přetváří ve Mne. Zapomíná sama na

## LITURGIE JE PŘEDEVŠÍM KLANĚNÍ

Vzhledem k rozmáhající se sekularizaci je nezbytné postavit opět do středu liturgie eucharistickou adoraci. Zdůraznil to kardinál Antonio Canizares v promluvě ke Kongregaci pro posvátné obřady. Adorace byla ústředním tématem jejího letošního plenárního zasedání. Právě zesvětštěný způsob života vede k tomu, že se zapomíná na význam Boha v lidském životě a na skutečnost, že musí stát ve všem na prvním místě. Eucharistická adorace se rozvinula v Církvi především ve 13. a 14. století po zavedení slavnosti Božího Těla. Nejsilnější podněty získala z tridentského koncilu a zavedením nočních adorací z podnětu Hermana Cohena v Paříži v roce 1848.

## NEDOSTATEK KNĚŽÍ?

Nedostatek kněží je pro lidi v Africe neznámým pojmem. Zatímco v Evropě jsou diecéze, které budou zanedlouho mluvit o „posledních seminaristech“, například v kamerunské diecézi Yaoundé je v současné době 200 seminaristů. Ročně se hlásí 120 studentů, z nichž některé musí biskupové pro nedostatek prostředků na jejich vzdělávání odmítnout. Rektor semináře zavedl chov vepřů, aby si tak vypomohl při výživě seminaristů.

## KOSTEL SVATÉ EDITY STEINOVÉ

V Římě byl posvěcen nový chrám zasvěcený svaté Editě Steinové. Střecha chrámu má tvar hvězdy a připomíná tak židovský původ patronky Evropy. Sestra Marie Benedikta od Kříže je první katolickou mučednicí židovského původu, která byla prohlášena za svatou. Stalo se tak v Římě v říjnu 1998.

## TRAGICKÁ PANIKA

Před setkáním Svatého otce s mládeží v Luandě došlo v davu při vstupu k panice, při které dvě dvacetileté ženy přišly o život a 89 osob bylo zraněno. 57 z nich muselo být dopraveno do nemocnice. Dvě tragicky usmrcené ženy ve věku 20 let přišly až z Angoly jen proto, aby se mohly setkat s papežem.

## NOVÁ DIECÉZE V ANGOLE

Během své africké cesty založil Benedikt XVI. v Angole novou diecézi. Vzniká oddělením od dosavadní diecéze Lubango a nazývá se Namibe. Její teritorium je shodné se stejnojmennou státní provincií. V nové diecézi je v současné době 270 000 katolíků.

*Kath-net*

sebe, není už tvorem, který žije podle svých zálib a svých přirozených sklonů, nýbrž žije v ní Já; duše se stravuje v jednotě.

To je stupeň přetvářející jednoty, jakého chci dosáhnout v mých kněžích, všichni druhým Mnou, všichni ve Mně! Kež by pocítovali to, co cítím Já, obětivali se, jako se obětují Já, a pokračovali v mém umučení zde na zemi, v onom vnitřním umučení, které je záslužnější než vnější.

Tento druh smíru je mému Otci nejmilejší, ty duše, které ho takto odzbrojují, obdrží více milostí. Neboť duše mohou disponovat s mými nekonečnými zásluhami, které jim dávám, protože v jednotě se Mnou obětují Otci hluboké utrpení, které plodí čistá láska, když Mě vidí uraženého, a tím ho přimějí, aby vylil na svět potoky milostí.

Toto soužení duše je velmi subtilní, protože je velice čisté, zrozené z lásky pro vnitřní bolest způsobenou urážkami, kterých se Mí dostává od druhých. Je jasné, že duše, která pocítuje toto soužení, varuje se úzkostlivě toho, aby Mě urážela; i nejmenší urážka jí působí bolest, a proto ta duše Mí nechce způsobit ani tu nejmenší nelibost.

Vrostla v ní láska až k přetvářející jednotě, ve které duše, přitahovaná k jednotě, žije jen pro Boha a ztrácí se v Trojici; a proto trpí a cítí právě tak, jako Já Bůh – Člověk jsem trpěl a cítil.

Proto podmínkou pro získání této milosti je přetvoření ve Mne. Den, kdy moji kněží budou druhým Mnou, budou cítit jako Já, ztratí se v jednotě, jako Já se v ní ztrácím, budou žít jen z mého Otce v jednotě s Duchem Svatým.

Kež bych byl oslaven v mých kněžích přetvořených ve Mne! Nejsou přímo hmatatelná nekonečná božská bohatství, jimiž by byly zavaleny tyto duše, tak drahé mému Srdci?

Nepocítují nebeský podnět, který by mohly mít všechny duše uvězněné v tom, co je materiální, kvůli nedostatku dělníků

svatých, aktivních, horlivých pro moji slávu, schopných vidět moje zájmy, jako by to byly jejich, trpět kvůli Mně, jako bych to byl Já sám, kdo trpím?

Je třeba, aby byli vnitřně bdělí pro moji slávu, pocítovali v sobě hříchy světa, a to nejen jako jednotlivý kněz, ale všichni kněží ve Mně. Není zřejmé, jaký impulz by získala moje Cíkev z této vnitřní jednoty mých kněží, impulz, který by přivedl duše ke Mně a Já bych se stal jediným objektem jejich touhy?

Hladovím po čistotě srdcí, žízním po čisté lásce, která ne-

hledá své zájmy, po lásce svaté, sjednocující, přetvářející, a chci v mých kněžích a od mých kněží, aby se stali jedno se Mnou, s Otcem a Duchem Svatým.

Neboť když se duše přetvoří ve Mne, naplňuje dokonale přikázání milovat Boha nade všechno, a tedy bližní, duše, jako sebe samu.

Když kněz cítí intenzivně a živě urážky učiněné Bohu, když mu působí nevoli, jakou působí Mně, protože jsou to urážky způsobené Bohu, který je Dobrotivost a zaslouží si jen podřízenost, klanění a lásku, pak ži-

je ve správné perspektivě, jeho láska roste, zjemňuje se a očisťuje od každé lidské škváry, od všech vlastních zájmů. Tato nejčistší láska se těsně váže k dokonalé lítosti, která má sílu smazat všechny hříchy skrze účinnost živé víry a lásky, která očisťuje všechny věci pro nebe.

Milost prožívat jako vlastní urážky učiněné Bohu tak milosrdnému je takřka mučednictví, ale mučednictví lásky; je to lítost, která očisťuje a stravuje škvár duše a přivádí ji k jednotě s Bohem, k jednotě lásky s Láskou.

Je jasné, že kdo cítí bolest, když vidí, jak Mě druzí urážejí, pocítuje mnohem více vlastní hříchy. Všechno vstupuje a ztrácí se ve stejném ohni, všechno stravují tytéž plameny.

Duše se očisťuje od vlastních hříchů a pro svou bolest spojenou s mojí bolestí a s mými nekonečnými zásluhami obdrží odpuštění a milosti pro jiné duše.

Ale tuto perlu, tuto milost dávám jen duším přetvořeným ve Mne ve stupni více či méně dokonalém, těm, které už nejsou samy sebou, ale Já jsem v nich se všemi svými dokonalými cítěním a tužbami v Jednotě Trojice. Toto společenství, které přetváří, je tím, co především hledám u svých kněží: jím začíná nová éra zvláštních úžasných milostí Otcovy lásky.

Ale všechny tyto milosti tryskají z překypující lásky, ze vznešených tajemství Trojice a nejsou dopřány duším dříve než ona jednota, která není cílem, ale začátkem; která pouze vytváří prostor, nechává otevřenou bránu pro svatou a klanění hodnou zázračnost Otcovy lásky, pro plodné společenství s Nejsvětější Trojicí.

*(Pokračování)*

*Z knihy  
Conchita Cabrera de Armida:  
Sacerdoti di Cristo.  
Città Nuova, Řím 2008,  
str. 375-381  
Přeložil Iš-*

## VYHLÁŠEN ROK KNĚŽÍ - dokončení ze str. 2

jeví také získání onoho vědomí, které nabádá kněze, aby se prezentovali jako zřetelně vyhranění a identifikovatelní, pokud jde o jejich soudy o víře, o jejich osobní ctnosti, také pokud jde o jejich úbor - a aby v oblastech kultury a lásky tvořili vždy samo srdce v poslání Církve.

Jako Církev i jako kněží hlásáme Ježíše Nazaretského, Pána a Krista, který byl ukřižován a vstal z mrtvých, svrchovaného Pána času a dějin, a to v radostné jistotě, že tato pravda se plně shoduje s nejhlubším očekáváním lidského srdce. Ve službě vtělenému Slovu, ve skutečnosti, že Bůh se stal člověkem jako my, je obsažen jak obsah, tak metoda křesťanského hlásání. Misijní poslání zde má svůj ústřední a pravý motor: právě v Ježíši Kristu. Ústřední pozice Krista s sebou přináší i správné hodnocení služebního kněžství, bez něhož by nebylo ani Eucharistie, ani poslání samotné Církve. V tomto smyslu je nutné bdít, aby „nové struktury“ pastoračních opatření nevytvářely dojem, že nastala doba, kdy by se mělo méně spoléhat na služebné kněžství a vytvářet tak bludný výklad prosazování laiků, protože tak by se mohly vytvořit předsudky o rozbledlosti služebního kněžství a navrhovaná „řešení“ by se stala dramaticky totožná právě s reálnými příčinami současných problémů spojených se služebním kněžstvím.

Jsem přesvědčen, že v těchto dnech při práci plenárního shromáždění pod ochranou Panny Marie Matky Církve bude možno prohloubit tyto stručné body, které si dovoluji předložit pozornosti pánů kardinálů, arcibiskupů a biskupů, a svolávám na všechny hojnost nebeských darů a k jejich podpoře uděluji vám a všem osobám, které jsou vám drahé, upřímné apoštolské požehnání.

*Bollettino Vaticano* 16. 3. 2009

*Překlad -lš-*

Bernward Deneke FSSP

## „Skutečně vstal z mrtvých“

Ve východní církvi je obyčej zdravít se o Velikonocích radostným poselstvím: „Kristus vstal z mrtvých!“ (Christos voskrjes). Oslovený odpovídá: „Skutečně vstal z mrtvých“ (Voistinu voskrjes). Tento dialog má své základy v Novém zákoně. Když se emauzští učedníci po své památné velikonoční cestě vrátili do Jeruzaléma, uslyšeli tam z úst apoštolů to, co již sami poznali: Kristus „skutečně“ vstal z mrtvých (Lk 24,34).

Ličení prázdného hrobu a zjevení Pána staví slovo *skutečně* do jasného světla. Podle toho nestačí představovat si zmrtnýchvstání prostě jako vnitřní zážitek učedníků. Ani skupinový dynamický zážitek k tomu nepostačí. Jakkoli silně zdůrazňují evangelisté duchovní a nadpřirozenou stránku události, kladou také důraz právě na hmatatelnou realitu zmrtnýchvstalého Pána.

Mohl sice projít zavřenými dveřmi (Jan 20,19). Není to však žádný „duch“, nýbrž On se svým hmatatelným tělem a jeho údy (Lk 24,39) a skeptický Tomáš se má o tom sám přesvědčit (Jan 20,27). Zmrtnýchvstalý si

dokonce bere jídlo: demonstrativně sní před očima apoštolů pečenou rybu (Lk 24,42n), a to se dokonce nestane pouze jednou, protože Petr dosvědčuje římskému setníkovi Korneliovovi, že se Zmrtnýchvstalým jedl a pil (Sk 10,41).

Kristus vstal. Ano, on skutečně vstal. Je to obsaženo ve slůvkem *skutečně*. Zatímco v prvním církvi některým kruhům působilo potíže uvěřit, že Boží Syn opravdu trpěl, některým současným teologům dělá problémy pokládat zmrtnýchvstání za skutečnou událost. Jeden z nich to vyjádřil příznačným způsobem: „Nemůžeme přece žít ve světě, který byl přírodními vědami zbaven kouzel, není možné používat velice komplikované stroje a nejmodernější zpracování dat - a pak věřit, že mrtvý byl reanimován a vstal z hrobu!“ A já se ptám: A proč ne? Jistě, je to omyl pokládat zmrtnýchvstání za reanimaci, srovnávat to s někým klinicky mrtvým. Ježíš se také nevrátil do původního života, nýbrž zjevil se svým učedníkům jako oslavený Pán. Evangeliiím však ani neodpovídá chápat tuto ústřední událost jako čistě vnitřní



behem: „Nemůžeme přece žít ve světě, který byl přírodními vědami zbaven kouzel, není možné používat velice komplikované stroje a nejmodernější zpracování dat - a pak věřit, že mrtvý byl reanimován a vstal z hrobu!“ A já se ptám: A proč ne? Jistě, je to omyl pokládat zmrtnýchvstání za reanimaci, srovnávat to s někým klinicky mrtvým. Ježíš se také nevrátil do původního života, nýbrž zjevil se svým učedníkům jako oslavený Pán. Evangeliiím však ani neodpovídá chápat tuto ústřední událost jako čistě vnitřní

„nový zážitek“ apoštolů. Kdo prohlašuje - tak jako někteří prominentní teologové -, že zmrtnýchvstání vzniklo ve víře učedníků, že to byl náhlý zážitek, že „věc ježíš“ jeho smrti neskončila, ale nějakým způsobem dále pokračuje, ten říká velice málo!

Bohužel takové „odsutečňování“ zmrtnýchvstání je dnes velice rozšířené. A to zanechává své stopy v celém myšlení a v životě víry mnoha křesťanů. Protože jestliže Ježíš opravdu nevstal, jestliže jeho hrob skutečně nebyl prázdný a On se apoštolům nezjevil, pak vyvstane otázka: Jak to tedy vypadá s tím slůvkem *skutečně*? Abychom uvedli jen jeden příklad: Církev nás učí, že Kristus je *skutečně* přítomen v Nejsvětější svátosti oltářní. Tomu lze stěží uvěřit, jestliže *skutečně* nevstal z mrtvých.

Svatý Pavel v 15. kapitole prvního listu Korinťanům popsal pro všechny časy platné důsledky popření skutečného zmrtnýchvstání: *Jestliže Kristus nevstal, marné je naše kázání, marná je naše víra. Pak ovšem my vypadáme jako lživí svědci o Bohu: je-li totiž pravda, že mrtví vůbec nevstávají, proti Bohu jsme svědčili, že Krista vzkřísil, ale on ho ne vzkřísil!* (14n). Apoštol národů poukazuje také na to, že bychom bez zmrtnýchvstání ještě byli ve svých hříších (17). Je to logické: bez skutečného zmrtnýchvstání nebylo by žádného skutečného očištění našich srdcí! Podle Pavla bychom byli dokonce *nejubožejší ze všech lidí* (19), podvedení podvodníci, kteří zakládají svou naději na chimérách a svádějí k tomu dokonce druhé. Jestli On nevstal, ani my nevstaneme, *pak jezme a pijme, vždyť zít- ra zemřeme* (32).

O to radostněji budeme o letošních Velikonocích navzájem vyznávat svou pevnou víru: „Kristus vstal! - Ano, on *skutečně vstal!*“

*-sks- 121/2008*

### ROK KNĚŽÍ

Benedikt XVI. vyhlásil v souvislosti se 150. výročí úmrtí svatého faráře arského zvláštní „Rok kněží“. Začíná 19. června 2009 a potrvá do 19. června 2010. Zahájí ho slavnostní nešpory v předvečer svátku Nejsvětějšího Srdce Ježíšova. Do Říma budou při té příležitosti přineseny ostatky svatého patrona kněží. Rok má obnovit vědomí, že kněz musí tam, kde působí, vydávat svědectví víry osobními ctnostmi i kněžským šatem.

### ANTIFAŠISTÉ NARUŠOVALI POCHOD PRO ŽIVOT

V německém Münsteru uspořádala evropská organizace „Pro život“ pochod pod heslem „1000 bílých křížů za 1000 utracených dětí“. To je počet obětí potratů v zemi za jeden den. Pochod 150 účastníků napadl zástup levicových antifašistů, kteří se pokusili zcela zablockovat mluvčího manifestace. Pořádek zjednala policie, která proti 129 narušitelům zahájila řízení.

*Kath-net*

## EDITORIAL - pokračování ze str. 2

Jako by Bohu záleželo na tom, aby člověk právě v době svrchovaného racionalismu, vědeckých analýz a důkazů mohl opřít také svou víru o argumenty tohoto druhu. Důkazy, které osvícenství předkládalo ve jménu vědy, může jako nevědecké nejlépe vyvrátit právě opravdová věda. Osvícenství však bojovalo proti víře nikoliv vědou, ale pavědeckou ideologií. Člověku, který se ve své pýše domnívá, že ho jeho vědění opravňuje cítit se v pozici boha, samotná věda podává důkazy o existenci Nejvyššího, kterého chtěl přímo vymazat z lidského vědomí. Nemusíme se ani v nejmenším obávat, že by nás věda pro naši víru usvědčila z nepravdy a nevědomosti. Naopak, můžeme se klidně dívat vstříc dalšímu rozvoji vědy a jejích metod, protože její argumenty budou nakonec vždy vypovídat nikoliv proti Bohu, ale pro Boha. Skutečná věda nemůže nacházet nic jiného než dílo jeho nejvyšší moudrosti, spojené navíc s nejvyšší láskou.

Než Ježíš odešel a vrátil se k Otci, zanechal nám po sobě velký průkaz totožnosti. Ale aby se tak mohlo stát, muselo jeho tělo projít velkou proměnou. Do rubáše bylo zabaleno zubožené a zohavené, ale z rubáše vyšlo jakožto tělo oslavené, které po sobě způsobem fyziky či chemicky zcela nevysvětlitelným zanechalo svůj zřetelný obraz, pozorovatelný přirozenými smysly. Zatím všechny pokusy napodobit techniku zobrazení selhaly a bude tomu tak zřejmě až do konce světa, protože žádná lidská technika nemá k dispozici proces, při kterém zobrazení vzniklo: proces přechodu mrtvého těla do stavu těla oslaveného.

Ale právě to je také onen cílový stav, jehož má jednou dosáhnout i naše smrtelné tělo. To je pro nás velice povzbuzující a potěšující, protože je to také doklad o tom, jak velká je naše lidská důstojnost, pro jejíž zá-

chranu Bůh podstoupil všechno to, o čem výmluvně svědčí drahocenné plátno. Hranice mezi přirozeným a nadpřirozeným netvoří nějaký ostrý nepřekročitelný předěl, nejsou to dva zcela oddělené světy, které existují vedle sebe. To jen nám se zdá, že všechno končí tam, kde končí vnímání našich smyslů, ale pro Pána a Stvořitele všeho viditelného i neviditelného je přechod mezi tím, co my pokládáme za přirozené, a tím, co všechno přirozené přesahuje, zcela plynulý, je to před jeho tváří jedno jediné jsoucnó. O této jednotě nám Turínské plátno názorně vypovídá. Nadpřirozený svět není volitelnou nadstavbou přirozeného. I nadpřirozený svět bude pro nás „přirozený“, jsme pro něho stvořeni, určení a povoláni. Tělo našeho Pána je stejné podstaty jako naše a svou smrtí a zmrtvýchvstáním nám znovu otevřelo a také zřetelně ukázalo cestu k cílové vznešenosti a slávě, ke které máme dospět.

Jestliže s tímto vědomím čteme podrobné a nejednou překvapující zprávy o Turínském plátně, naplňuje nás to úžasem a radostí, ale také nás napadne otázka, proč je tolik lidí, pro které podobné svědectví není vůbec přesvědčivé a dokonce je ani nezajímá. Zní to paradoxně, ale ve skutečnosti je to důkaz toho, jak velice si Bůh váží té důstojnosti, kterou do nás vložil. Vrcholným znakem této důstojnosti je totiž naše svoboda. Protože nás svoboda činí našemu Stvořiteli nejpodobnějšími, i nekonečný a všemohoucí Bůh ji při všem jednání s námi plně respektuje. Ani ty největší divy, které Bůh koná před zraky lidí, nejsou určeny k tomu, aby je k víře přinutily, nýbrž k tomu, aby o ně mohl opřít svou svobodu ten, kdo sám chce. Když Pán před zraky mnoha přítomných vzkřísil Lazara, který byl již čtyři dny v hrobě, bylo mnoho těch, kteří v něho uvěřili, ale byli tu také ti, kteří

z tohoto zázraku vyvodili závěr, že je třeba zabít vzkříšeného Lazara i Ježíše. A když pak stráž od hrobu oznámila Židům Pánovo zmrtvýchvstání, jehož byla svědkem, velerada uvěřila vojákům, ale v Ježíše přesto nevěřila. Ochota uvěřit není důsledek zázraku, nýbrž musí zázrak předcházet. Toho, kdo chce Boha odmítat, provokuje každý důkaz jeho existence k ještě větší zatvrzelosti a popírání. Kdo nechce slyšet, nevěří, ani kdyby někdo vstal z mrtvých, říká Pán. A to se v případě velerady skutečně stalo a bude se to opakovat zřejmě až do konce světa. Stále bude trvat stav, na který Ježíš ukázal: „Svět mě nenávidí, protože o něm vydávám svědectví, že jeho skutky jsou zlé.“ A těch „zlých skutků“, na kterých si dnešní svět dokonce velice zakládá, je stále více, a má stále více důvodů k tomu, aby neuvěřil. Pánova slova ovšem mohou obdobně platit i uvnitř jeho stáda.

To, co má člověk přijmout a uznat jako pravdu, nehodnotí v první řadě podle závažnosti důkazů, ale nejdříve myslí na to, co pro něho přijetí pravdy bude znamenat. Jestliže se mu zdá, že by taková skutečnost pro něho mohla představovat nějakou újmu, zaměří své úsilí nikoliv k tomu, co pravdu dokazuje, ale k tomu, co by ji mohlo vyvrátit nebo alespoň znehodnotit.

Jako příklad nám může posloužit velká mediální bouře, která se zvedla na obhajobu kondomů jako údajné ochrany proti nákaze AIDS a stala se důvodem k dalším nevybíravým útokům na Svatého otce. Není možno předložit ani jeden příklad, že by distribuce a používání kondomů způsobilo kdekoliv pokles šíření této infekce, ale existují naopak evidentní seriózní doklady o tom, že nikoliv prezervativy, ale zdrženlivost a pohlavní kázeň přináší v tomto směru velmi dobré výsledky, přičemž právě používání kondomů vede k nezodpovědnému sexuálnímu chování. A přece nikdo z odpovědných činitelů a především z mé-

dií nebere tuto skutečnost na vědomí. Je to nicméně střet, ke kterému jednou muselo tak jako tak dojít. Není to střet první ani poslední. Podobným střetům se nevyhnul ani Ježíš Kristus při vši tichosti a pokoře svého srdce. Jsou situace, kdy je třeba obilené hroby nazvat obilnými hroby a pokrytce pokrytci. Chce-li křesťan zůstat věrný svému Mistru a jeho učení, musí počítat s tím, že se dostane do konfliktu s těmi, kteří jeho učení zatvrzele odmítají. Snaha zachovat trvalý mír se všemi nemůže být pro nás cenou, pro kterou bychom upustili od hlásání evangelia nebo toto evangelium překroutili a omezili na pouhé šimrání v uších.

Proto byl měsíc únor a březven letošního roku obdobím neobvykle bohatým na útoky proti Svatému otci. Přidali se k nim i ti, kteří by měli stát pevně na jeho straně, a to způsobem, který navíc podněcoval k útokům i tábor protivníků. Nemělo by nás to překvapovat. „Kdybyste byli ze světa, svět by vás miloval, poněvadž však nejste ze světa, nýbrž já jsem vás ze světa vyvolil, proto vás svět nenávidí“ (Jan 15,19). „Běda vám, když vám budou lidé lichotit, protože totéž činili nepravým prorokům“ (Lk 6,24). Právě za týden v neděli Božího milosrdenství budeme slavit čtvrté výročí volby Benedikta XVI. Neměla by upadnout v zapomenutí jeho takřka prorocká slova, pronesená krátce poté, co se ujal nesnadného úkolu vést Církev Boží v těchto kritických dobách: „Žádám o Vaši trpělivost, jestliže se dopustím chyby jako každý člověk, a také kdykoliv něco z toho, co jako papež musím říct a udělat podle vlastního svědomí a podle svědomí Církve, bude se jevit nepochopitelné.“ „Modlete se za mne, abych se naučil stále více milovat své stádo, Vás, Svatou Církev, každého z Vás jednotlivě i všechny společně. Modlete se za mne, abych ze strachu neutilal před vlky.“

-š-



**Pondělí 13. 4. 2009: 8:00** Programová nabídka TV NOE  
**8:05** Abrahám (4. díl) **8:40** Taj Mahal (Indie) **9:10** Ježíš – Pán a Mistr – P. Pavel Semela **10:05** Druhé čtení **10:30** Čtete z křesťanských periodik **10:40** Velikonoční řemesla (1) **10:50** Pro vita mundi (99) **11:30** Velikonoční řemesla (2) **11:40** Myši na scéně (13) **11:55** Z pokladů duše **12:00** Polední modlitba (L) **12:05** Kanada **13:00** Velikonoční řemesla (3) **13:10** Bílý medvěd král **14:35** Velikonoční řemesla (4) **14:45** Chiara Lubichová **15:15** Velikonoční řemesla (5) **15:25** Národní parky Afriky (1/2) **16:20** Kamélie v klášteře **16:35** Pomoc církvi v nouzi se představuje **16:50** H2Onews **17:00** NOEparáda (23. díl) (P) **17:20** Rozkvět víry **17:50** Zlatá dychovka **18:20** Labyrint světa a ráj srdce **18:35** Báječná show (1. díl) **18:45** Národní parky Afriky (2/2) **19:35** Na koberečku (61) **19:50** Zpravodajské Noeviny **20:00** Z pokladů duše **20:05** Harfa Noemova II. (6. díl) (P) **20:25** 12 podmínek k dědictví **22:20** GOODwillBOY **22:50** Na cestě modlitby s Pannou Marií – Mons. Josef Hrdlička **23:40** Pro zdraví (27) **23:50** H2Onews **0:00** Poslech Radia Proglas.

**Úterý 14. 4. 2009: 8:00** Programová nabídka TV NOE  
**8:05** H2Onews **8:15** Hlubinami vesmíru **8:55** Na koberečku (61) **9:10** Cesta k andělům (7) **9:50** Kulatý stůl **11:30** Harfa Noemova II. (6. díl) **11:40** Báječná show (1. díl) **11:55** Z pokladů duše **12:00** Polední modlitba **12:05** Koncert tanců čtyř století **13:15** Octava dies (523) **13:45** Národní parky Afriky (2/2) **14:40** Rozkvět víry **15:10** Chiara Lubichová (P) **15:40** Studentský design 2006 **16:00** Zpravodajské Noeviny **16:10** Čtete z křesťanských periodik **16:20** Etiopie – quo vadis? **17:05** Od cimbalu o lidové kultuře aneb U NÁS (3. díl) **18:10** Dětská televize (3) **18:35** Báječná show (2. díl) **18:50** Francie **19:50** Zpravodajské Noeviny (P) **20:00** Z pokladů duše **20:05** Misijní magazín (31) **21:05** Po stopách Ježíše Krista (10) **21:35** Zpravodajské Noeviny **21:45** Kamélie v klášteře **22:00** Zlatá dychovka **22:30** Světlo Kristovo **23:15** Pomoc církvi v nouzi se představuje **23:30** NOEparáda (23. díl) **23:50** Zpravodajské Noeviny **0:00** Poslech Radia Proglas.

**Středa 15. 4. 2009: 8:00** Programová nabídka TV NOE  
**8:05** Zpravodajské Noeviny **8:15** Světlo Kristovo **8:55** Studentský design 2006 **9:15** Labyrint světa a ráj srdce **9:30** Korzika **9:40** Denní stacionář s dílnami pracovní terapie **9:50** Pomoc církvi v nouzi se představuje **10:05** Harfa Noemova II. (6. díl) **10:30** Generální audience Benedikta XVI. (L) **11:55** Z pokladů duše **12:00** Polední modlitba (L) **12:05** Pro zdraví (25) **12:15** Národní parky Afriky (2/2) **13:05** Ostrava mladých talentů **14:10** Hlubinami vesmíru **15:10** Cesta k andělům (7) **15:50** Čtete z křesťanských periodik **16:00** Zpravodajské Noeviny **16:10** Národní parky Afriky (2/2) **17:00** V posteli chit-chat (8. díl) (P) **18:00** Studentská mše **19:00** NOEparáda (23. díl) **19:20** Hrdinové Nového zákona (7) **19:40** Korzika **19:50** H2Onews (P) **20:00** Z pokladů duše **20:05** Říkají to filmem (6. díl) (P) **21:00** Mexiko pohledem dobrovolníka (P) **21:40** Zpravodajské Noeviny **21:50** Pro zdraví (28) (P) **22:00** Pomoc církvi v nouzi se

představuje **22:15** Generální audience Benedikta XVI. **23:35** Studentský design 2006 **23:55** H2Onews **0:05** Poslech Radia Proglas.

**Čtvrtek 16. 4. 2009: 8:00** Programová nabídka TV NOE  
**8:05** Zpravodajské Noeviny **8:15** Po stopách Ježíše Krista (10) **8:45** Na cestě modlitby s Pannou Marií – Mons. Josef Hrdlička **9:35** Čtete z křesťanských periodik **9:45** Studentský design 2006 **10:05** Mexiko pohledem dobrovolníka **10:45** Francie **11:40** Báječná show (3. díl) **11:55** Z pokladů duše **12:00** Polední modlitba (L) **12:05** Shekawati **12:40** Pro zdraví (28) **12:50** Pomoc církvi v nouzi se představuje **13:05** Chiara Lubichová **13:35** Národní parky Afriky (2/2) **14:25** V posteli chit-chat (8. díl) **15:15** NOEparáda (23. díl) **15:35** Hrdinové Nového zákona (7) **16:00** Zpravodajské Noeviny **16:10** Cesta k andělům (7) **16:50** Rozkvět víry **17:20** Říkají to filmem (6. díl) **18:20** Labyrint světa a ráj srdce **18:35** Báječná show (4. díl) **18:45** GOODwillBOY **19:15** Dětská televize (3) **19:40** Čtyři úhly pohledu **19:50** Zpravodajské Noeviny (P) **20:00** Z pokladů duše **20:05** Pro vita mundi (124) (P) **20:45** Pro zdraví (28) **20:55** Zpravodajské Noeviny **21:05** Zlatá dychovka **21:35** Ježíš – Pán a Mistr – P. Pavel Semela **22:30** Studentský design 2006 **22:50** Po stopách Ježíše Krista (10) **23:20** Octava dies (523) **23:50** Zpravodajské Noeviny **0:00** Poslech Radia Proglas.

**Pátek 17. 4. 2009: 8:00** Programová nabídka TV NOE  
**8:05** Zpravodajské Noeviny **8:15** Říkají to filmem (6. díl) **9:15** Pomoc církvi v nouzi se představuje **9:30** Misijní magazín (31) **10:30** Pro zdraví (28) **10:40** Cheopsova pyramida **11:10** Octava dies (523) **11:40** Báječná show (4. díl) **11:55** Z pokladů duše **12:00** Polední modlitba (L) **12:05** Zlatá dychovka **12:35** Mexiko pohledem dobrovolníka **13:10** Rozkvět víry **13:40** Pro vita mundi (99) **14:20** NP Joshua Tree, Etosha, NP Capitol Reef **14:50** Chiara Lubichová **15:20** Cesta k andělům (7) **16:00** Zpravodajské Noeviny **16:10** Korzika **16:20** Kulatý stůl **17:50** Cesta k andělům (7) **18:35** Báječná show (5. díl) **18:45** Kamélie v klášteře **19:00** Studentský design 2006 **19:20** Orient Express **19:50** H2Onews **20:00** Z pokladů duše (P) **20:05** Noemova pošta (L) **21:45** Po stopách Ježíše Krista (10) **22:15** H2Onews **22:25** Misijní magazín (31) **23:25** Na koberečku (61) **23:40** Na cestě modlitby s Pannou Marií – Mons. Josef Hrdlička **0:30** H2Onews **0:40** Poslech Radia Proglas.

**Sobota 18. 4. 2009: 8:00** Programová nabídka TV NOE  
**8:05** Zpravodajské Noeviny **8:15** Stonehenge **8:45** Čtete z křesťanských periodik (P) **8:55** Dětská televize (3) **9:20** Pomoc církvi v nouzi se představuje **9:40** Hrdinové Nového zákona (7) **10:00** V posteli chit-chat (8. díl) **10:50** NOEparáda (23. díl) **11:10** Studentský design 2006 **11:30** Pro zdraví (28) **11:40** Báječná show (5. díl) **11:55** Z pokladů duše **12:00** Angelus Domini **12:05** Harfa Noemova II. (6. díl) **12:25** Mexiko pohledem dobrovolníka **13:05** H2Onews **13:15** Koncert tanců čtyř století **14:25** Misijní magazín (31) **15:35** Pro vita mundi (99) **16:10** Francie **17:05** Etika v médiích

## Poselství Královny míru

*Drahé děti! V této době jara, kdy se vše probouzí ze zimního spánku, probudte i vy své duše k modlitbě, aby byly připraveny přijmout světlo vzkříšeného Ježíše. ON nechť vás přiblíží ke svému srdci, děti moje, abyste byly otevřené vůči věčnému životu. Modlím se za vás a přimlouvám se u Nejvyššího za vaše upřímné obrácení. Děkuji vám, že jste přijaly mou výzvu!*



Medžugorje, 25. 3. 2009



### ROČNÍ POSELSTVÍ MIRJANĚ

*Drahé děti! Dnes vás vybízím, abyste se upřímně zahleděly do vašich srdcí. Co tam uvidíte? Kde je tam můj Syn a přání následovat mě k Němu? Děti moje, tento čas odříkání ať je časem, kdy se ptáte samy sebe: co můj Bůh očekává ode mne osobně? Co mám dělat? Modlete se, postěte se, mějte srdce plné milosrdenství. Nezapomínejte na své pastýře. Modlete se, aby se neztratili, aby zůstali v mém Synu, aby byli dobrými pastýři pro své stádo. (Zde se Panna Maria podívala na přítomné a pokračovala.) Znovu vám říkám: Kdybyste věděly, jak vás miluji, plakaly byste štěstím. Děkuji vám.*

18. 3. 2009

**18:35** Báječná show (6. díl) **18:45** Zpravodajské Noeviny **18:55** Rozkvět víry **19:25** Druhé čtení **19:50** H2Onews **20:00** Z pokladů duše **20:05** Svätý František Xavierský a misie jezuitů **20:50** Pro vita mundi (124) **21:30** Světlo Kristovo **22:15** Čtyři úhly pohledu **22:25** Horlivost pro Hospodina – P. ThDr. Michael Slavík **23:15** Druhé čtení **23:40** Pro zdraví (28) **23:50** Zpravodajské Noeviny **0:00** Poslech Radia Proglas.

**Neděle 19. 4. 2009: 8:00** Programová nabídka TV NOE  
**8:05** H2Onews **8:15** Evangelium (P) **8:20** Pomoc církvi v nouzi se představuje **8:35** Podmořské útesy St. John's reefs (P) **8:55** Na koberečku (61) **9:10** Mexiko pohledem dobrovolníka **9:50** Pro vita mundi (124) **10:25** Evangelium **10:30** Mše svatá s farností Vsetín (L) **11:40** Čtete z křesťanských periodik **11:55** Z pokladů duše **12:00** Polední modlitba se Sv. otcem Benediktem XVI. (L) **12:15** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne **12:45** Krásy stvoření – Celtic **13:45** Evangelium **13:55** Studentský design 2006 **14:15** Čtyři úhly pohledu **14:25** Horlivost pro Hospodina – P. ThDr. Michael Slavík **15:15** Pro zdraví (28) **15:25** Salesiánská Strenna 2009 **15:55** Zlatá dychovka **16:25** V posteli chit-chat (8. díl) **17:15** Příběh medvídky pandy (1) (P) **17:45** Národní parky Afriky (2/2) **18:35** Říkají to filmem (6. díl) **19:35** NOEparáda (23. díl) **19:55** Evangelium **20:00** Z pokladů duše **20:05** Octava dies (524) (P) **20:35** Koncert Adash (P) **21:45** Kamélie v klášteře **22:00** Rozkvět víry **22:30** Druhé čtení **22:55** Misijní magazín (31) **23:55** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne **0:25** Poslech Radia Proglas.

### 11. MIŠKA – MISIJNÍ ŠKOLA ANIMÁTORŮ – pořádají Papežská misijní díla.

**Termín:** 24. – 26. 4. 2009, **místo:** Špindlerův Mlýn – středisko Eljon. **Lektor:** P. Jiří Šlégr, národní ředitel PMD. Tento víkend je určen pro všechny zájemce, kteří se chtějí zapojit do pomoci misiím. Na programu mše svatá, modlitby, miologie, aktuální přehled misijní činnosti u nás i v zahraničí, nové možnosti pro pořádání misijních besed a setkání, projekce nejnovějších misijních filmů a DVD, velký výběr misijních materiálů. **Přihlášky:** Eljon, 543 51 Špindlerův Mlýn 33 • tel. 499 523 852 nebo 732 580 154 • e-mail: [info@eljon.cz](mailto:info@eljon.cz), internet: [www.eljon.cz](http://www.eljon.cz).

**Hledáš svou životní cestu? Misionáři Obláti P. Marie Neposvržené (OMI) zvou muže od 17 let na víkend o jejich poslání a charizmatu. 8. – 10. 5. 2009 Tábor – Klokoty (je možné zúčastnit se i jen části setkání).**

**Bližší informace:** P. Martin Sedloň, OMI, mob. 731 621 241, [martinomi@centrum.cz](mailto:martinomi@centrum.cz), internet: [www.oblati.cz](http://www.oblati.cz).

Biskupství královéhradecké – Diecézní centrum pro seniory a cestovní kancelář Avetour nabízí **poznávací zájezd Po stopách apoštola sv. Pavla a sv. Ondřeje (Řecko). POSLEDNÍ VOLNÁ MÍSTA!!!**

**Termín:** 29. 4. 2009 – 9. 5. 2009. **Cena:** 9590 Kč.

**Informace a přihlášky:** Biskupství královéhradecké – Diecézní centrum pro seniory, Velké nám. 35, 500 01 Hradec Králové • tel.: 495 063 661 nebo 737 215 328 • e-mail: [dcs@diecezezhk.cz](mailto:dcs@diecezezhk.cz) • internet: <http://seniori.diecezezhk.cz>.

Farnost Brodek u Přerova pořádá **POUŤ DO MEDJUGORJE** v termínu 3. – 9. 5. 2009. **Cena** 2000 Kč + ubytování 4 noci – 32 eur. **Informace a přihlášky:** Marta Vondráková, Brodek u Přerova 46, 751 03, mobil: 776 000 424, e-mail: [martavondrakova@seznam.cz](mailto:martavondrakova@seznam.cz).

### Římskokatolická farnost Řimov slaví v neděli 19. dubna 2009

**MARIÁNSKÉ MODLENÍ** v ambitech římovské Lorety a zve na tuto zpívanou **POUŤ RODIN**, konanou věrně v duchu 300leté jezuitské tradice, všechny, kterým leží na srdci obroda rodiny do podoby Rodiny Nazaretské. **Program:** 8.30 hodin – mše sv. v kostele Svatého Ducha • 9.15 – 12.00 hodin – mariánské modlení v ambitech Domku svaté Rodiny Nazaretské, který je svatyní rodiny, v níž Loretánskou Pannu vzývají zbožní věřící jako patronku svých rodin a domovů. **Bližší informace** na tel. 387 987 244, mobil 723 064 946.

**Českomoravská Fatima v Koclířově Vás zve na VELKÝ MÁJOVÝ MARIÁNSKÝ SEMINÁŘ PANNY MARIE NAZARETSKÉ s charismatickým misionářem P. Petrem Krenickým z Ukrajiny.** Zahájení ve čtvrtek 30. 4. 2009 večerí a mši svatou v 18.00 hod.

**První pátek 1. 5.** – dopolední mariánský program a odpoledne s P. Petrem, modlitba, mše svatá, noční adorace, „Maria – Hvězda evangelizace“.

**První mariánská sobota 2. 5.** – celodenní program – hlavní přednášky a bohoslužba v 17.00 hod. na hoře blahoslavenství s P. Krenickým, večerní program.

**Neděle 3. 5.** – evangelizační dopoledne se mší svatou v 9.00 hod. s P. Krenickým, zakončení semináře obědem.

Přijměte pozvání na tento mimořádný seminář, připomeneme si průvodem na první sobotu cestu sochy Panny Marie Nazaretské před 10 lety v květnu 1999 po ČR a vepsání ČR do Srdce Marie z Nazareta otcem arcibiskupem Otčenáškem. P. Petr Krenický je slovenský misionář působící na Ukrajině – jeho slovo a modlitby jsou posilou i směřováním k pomoci druhým.

**Více informací a přihlášky, rezervace pobytu pro jednotlivce i skupiny:** Fatimský apoštolát v ČR, č.p. 195, 569 11 Koclířov u Svitav • tel./fax: 461 543 164, mobil: 731 598 752, e-mail: [recepcecmf@tiscali.cz](mailto:recepcecmf@tiscali.cz), internet: [www.cm-fatima.cz](http://www.cm-fatima.cz).

## Liturgická čtení

**Neděle 12. 4. – slavnost Zmrtvýchvstání Páně**

1. čt.: Sk 10,34a.37–43  
Ž 118(117),1–2.16ab+17.22–23  
Odp.: 24 (*Toto je den, který učinil Hospodin, jásejme a radujme se z něho!* Nebo: *Aleluja, aleluja, aleluja.*)  
2. čt.: Kol 3,1–4 nebo 1 Kor 5,6b–8  
Ev.: Jan 20,1–9 (večer: Lk 24,13–35)  
*Slovo na den: Kámen je odstraněn.*

**Pondělí 13. 4. – Pondělí v oktávě velikonočním**

1. čt.: Sk 2,14.22b–33  
Ž 16(15),1–2a+5.7–8.9–10.11  
Odp.: 1 (*Ochraň mě, Bože, neboť se utíkám k tobě.* Nebo: *Aleluja.*)  
Ev.: Mt 28,8–15  
*Slovo na den: Nebojte se.*

**Úterý 14. 4. – Úterý v oktávě velikonočním**

1. čt.: Sk 2,36–41  
Ž 33(32),4–5.18–19.20+22  
Odp.: 5b (*Země je plná Hospodinovy milosti.* Nebo: *Aleluja.*)  
Ev.: Jan 20,11–18  
*Slovo na den: Proč pláčeš?*

**Středa 15. 4. – Středa v oktávě velikonočním**

1. čt.: Sk 3,1–10  
Ž 105(104),1–2.3–4.6–7.8–9  
Odp.: 3b (*Ze srdce ať se radují, kdo hledají Hospodina.* Nebo: *Aleluja.*)  
Ev.: Lk 24,13–35  
*Slovo na den: Něco bránilo jejich očí.*

**Čtvrtek 16. 4. – Čtvrtek v oktávě velikonočním**

1. čt.: Sk 3,11–26  
Ž 8,2a+5.6–7.8–9  
Odp.: 2ab (*Hospodine, náš Pane, jak podivuhodné je tvé jméno po celé zemi!* Nebo: *Aleluja.*)  
Ev.: Lk 24,35–48  
*Slovo na den: Dotkněte se mě a přesvědčte se.*

**Pátek 17. 4. – Pátek v oktávě velikonočním**

1. čt.: Sk 4,1–12  
Ž 118(117),1–2+4.22–24.25–27a  
Odp.: 22 (*Kámen, který stavitelé zavrhli, stal se kvádrem nárožním.* Nebo: *Aleluja.*)  
Ev.: Jan 21,1–14  
*Slovo na den: Přineste několik ryb.*

**Sobota 18. 4. – Sobota v oktávě velikonočním**

1. čt.: Sk 4,13–21  
Ž 118(117),1+14–15.16ab–18.19–21  
Odp.: 21a (*Děkuj ti, Hospodine, žeš mě vyslyšel.* Nebo: *Aleluja.*)  
Ev.: Mk 16,9–15  
*Slovo na den: Když uslyšeli, že žije, nevěřili.*

## BREVIÁŘ PRO LAIKY

11. – 18. DUBNA 2009

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 12. 4.		PO 13. 4.		ÚT 14. 4.		ST 15. 4.		ČT 16. 4.		PÁ 17. 4.		SO 18. 4.	
Antifona	471	527	471	527	471	527	471	527	471	527	471	527	471	527
Žalm	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881
<b>Ranní chvály:</b>														
Hymnus	471	527	471	527	471	527	471	527	471	527	471	527	471	527
Antifony	472	528	472	528	472	528	472	528	472	528	472	528	472	528
Žalmy	813	914	813	914	813	914	813	914	813	914	813	914	813	914
Krátké čtení a zpěv	473	529	483	541	488	547	494	553	499	559	504	565	509	570
Antifona k Zach. kantiku	473	529	483	542	489	548	494	554	499	560	504	565	509	571
Prosby	473	529	483	542	489	548	494	554	500	560	505	565	509	571
Závěrečná modlitba	474	530	484	542	489	548	495	554	500	560	505	566	510	571
<b>Modlitba během dne:</b>														
Hymnus	482	541	482	541	482	541	482	541	482	541	482	541	482	541
Antifony	474	530	484	543	490	549	495	555	500	561	505	566	510	572
Žalmy	474	530	484	543	490	549	495	555	500	561	506	567	510	572
Krátké čtení	476	532	486	545	492	551	497	557	502	562	507	568	512	574
Závěrečná modlitba	474	530	484	542	489	548	495	554	500	560	505	566	510	571
<b>Nešpory:</b>														
	SO 11. 4.													
Hymnus	466	521	477	533	477	533	477	533	477	533	477	533	477	533
Antifony	466	522	478	534	478	534	478	534	478	534	478	534	478	534
Žalmy	466	522	478	534	478	534	478	534	478	534	478	534	478	534
Kr. čtení a zpěv	468	524	480	536	487	546	493	552	498	558	503	564	508	569
Ant. ke kant. P. M.	469	525	480	537	487	546	493	552	498	558	503	564	508	570
Prosby	469	525	480	537	488	546	493	552	498	559	503	564	508	570
Záv. modlitba	474	530	474	530	484	542	489	548	495	554	500	560	505	566
Kompletář:	1242	1379	1238	1374	1242	1379	1238	1374	1242	1379	1238	1374	1242	1379

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu 18. 4. • 16. 5. • 23. 5. • 30. 5. • 6. 6. • 13. 6. a 20. 6. 2009 v době od 7.30 do 12 hodin.

**SLUŽBA OSVOBOZOVÁNÍ  
OD ZLÝCH DUCHŮ**

**Francis MacNutt • Z angličtiny přeložil  
Michal Karla**

Praktická příručka pro pastorační službu v oblasti osvobození od zlých duchů a s ním spojeného vnitřního uzdravování. Těžištěm knihy je uvedení do vlastní služby osvobození, a to velmi konkrétní formou. Kniha vychází z četných osobních zkušeností autora a jeho spolupracovníků. Autor vysvětluje, jak rozpoznat démonickou svázanost, jaké má příčiny, s jakými kategoriemi zlých duchů se lze setkat, a přináší i praktické instrukce, jak s nimi zacházet. MacNuttův přístup předpokládá, že modlitba víry bude uplatňována ve spolupráci s medicínou a psychologickým poradenstvím.

*Karmelitánské nakladatelství  
Brož., 136x195 mm, 328 stran, 279 Kč*



**JEŽÍŠ - ENCYKLOPEDIE**

**Lois Rocková**

Přehledná, monograficky zaměřená encyklopedie s bohatým obrazovým materiálem. Ve více než 50 kapitolách přibližuje duchovní, společenské a přírodní poměry Ježíšovy doby, přináší zajímavý pohled na Ježíšův život a ukazuje jeho vliv na formování křesťanské víry. Encyklopedii lze doporučit dětem od 12 let i všem dospělým čtenářům.

*Karmelitánské nakladatelství  
Křídový papír, váz., 213x260 mm, 128 stran, 299 Kč*

**ČTYŘI KNIHY O NÁSLEDOVÁNÍ KRISTA**

**Tomáš Kempenský**

Autor knihy vede čtenáře k návratu „ze světa“ do nitra svého srdce. Aby mohl křesťan svobodně ve světě žít, musí nad ním ve svém nitru nejdříve zvítězit. Je to prastará cesta křesťanství, které právě ze samoty a ze sebeovládání vycházelo dobývat svět pro pravdu, krásu a dobro.

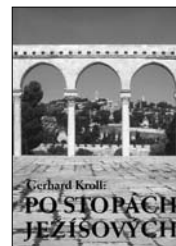
*Cesta • 2. vydání • Váz., B6, 280 stran, 188 Kč*

**PO STOPÁCH JEŽÍŠOVÝCH**

**Gerhard Kroll**

Evangelium je svědectvím o historickém jednání Boha v našem světě, v konkrétní době a na určitém místě. Proto je zájem o zemi, v které Ježíš žil a působil, stále živý. Krollovo dílo se snaží být něčím víc než jen důkladným místopisem Palestiny a pečlivým zachycením dějinného kontextu Nového zákona. Chce napomáhat křesťanskému rozjímání o konkrétním Ježíšově životě, jeho utrpení a zmrtvýchvstání. Na bohatém faktografickém materiálu a téměř dvou stovkách fotografií, map a grafů nám kniha přibližuje duchovní, společenské a přírodní poměry doby Ježíšovy. Čtenář tak získává plastický, široce pojatý obraz doby, složený kromě evangelia ze starověké literatury, archeologických nálezů a kriticky podaných informací o soudobých bádáních.

*Karmelitánské nakladatelství • 2. vydání, v KN 1.  
Váz., B5, 488 stran, 529 Kč*



Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o.,  
Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

772 00 Olomouc 2  
147/2002  
P.P.

**D + 1**

**Matice cyrilometodějská s. r. o.**  
Dolní nám. 24  
771 11 Olomouc 1

SVĚTLO - týdeník Matice cyrilometodějské. Vydává Matice cyrilometodějská v Olomouci, Černochova 7 - IČO 533866. Tiskne nakladatelství Matice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc. Redakce: Josef Vlček, PhDr. Lubomír Štula. Vychází s církevním schválením Arcibiskupství olomouckého č.j. 54/98 ord. Církevni schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bludy v oblasti víry a mravů. Neznamená to však, že udělovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; http://www.maticecm.cz/svetlo; objednávky týdeníku a knih, inzerc: knihy@maticecm.cz). Registrční značka MK CR E 7225. Administrace pro Slovenskou republiku: RODENY, Vinohradníka 11, 949 01 Nitra, telefon 0042137/741 83 83; podávání novinych zasíloek povolene SP, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 3335-OPC zo dna 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjeveních, k nimž se doposud církevni autorita nevyjádřila (jako Litmanova, Medzugerje aj.), se podřizujeme konečnému úsudku církve. Nevyžadane nezveřejněné příspěvky nevracime.